

Rakkauden ritarikunta

Rakkauden ritarikunta

Alustus

Rakkauden ritarikunta on totuuden talossa julkaistu allegoria *Jumalan valtakunnasta*. Rakkauden ritarikuntaa etsiviä kutsutaan *noviiseiksi*, jotka henkisellä tiellä edettyään voivat muuttua *ritareiksi*. Ne ritareista, jotka kestävät loppuun asti koko henkisen evoluution, saavat yhteisen nimen *rakkauden ritari*. Teksti sisältää lyhyitä kirjoituksia, opetuksia, joista voi ammentaa mietiskeltävää koko henkisen evoluution ajan.

Tämä kirja on asetettu public domainiin.

Sisällys

Alustus	2
Somnan ja Krüger	5
Totuus nappaa manipuloitsijan	6
Tunnustus vapauttaa sydämen	7
Todellisuuden ja mielikuvituksen yhteinen kieli.....	8
Kaksi sisäistä maailmaa	9
Niin alhaalla kuin ylhäällä	10
Älä vastusta paholaista	11
Ikuinen pää	12
Muutosvastarinta	13
Kipu on pakollista, mutta kärsimys vapaaehtoista	14
Kasvoton ja nimetön Jumala	15
Pyöreä vai neliskulmainen pöytä.....	16
Täydellinen	17
Satunnaisuus – elämän mysteeri.....	18
Autuus, sisäinen rauha ja elämänilo.....	19
Pelastamisesta	20
Tasapainon vaakakupit	21
Elämän ja elävän ero	22
Ihmisen rooli.....	23
Keho ja mieli	24
Kauppa on muuttanut	25
Jumalan maailma ja ihmisen maailma.....	26
Pimeyttä ja perkeleitä	27
Muiden tuomitseminen.....	28
Leijonan rohkeus	29
Jumalviisaus.....	30
Tosi oikeuden tuomari.....	31
Sisäinen itsekkyyys	32
Jumala sisällä – ihminen ulkona	33
Kohtuus kaikessa	34
Noviisien ohjaus.....	35
Rakkauden ritarikunta on alkuperäinen	36
Pyhä työ.....	37

Kuka uskaltaa kysyä ääneen?	38
Jumala on tautologia	39
Henkisiä armolahjoja	40
Itsensä yliarvioiminen.....	41
Jotain, minkä puolesta on valmis kuolemaan	42
Valkoinen valhe	43
Päätä nostava käärme	44
Kaikki todella on valoa ja rakkautta.....	45
Totuuden agitaattori	46
Sovitustyö on pyhitetty	47
Tärkeintä on totuus	48
Wu wei vapauttaa voiman.....	49
Rakkauden ritareista.....	50

Somnan ja Krüger

Rakkauden ritarikunnassa kerrotaan tarinaa kahdesta sisaruksesta, joiden nimet ovat Somnan ja Krüger.

Somnan on vanhempi ja viisaampi, mutta samalla hän on arempi ja pidättyväisempi. Krüger puolestaan on nuorukaisen elämänintoa täynnä, mutta samalla hän sortuu mahtaillemaan ja toteuttamaan omaa tahtoaan. Somnan pysyy takarintamalla ja häntä voisikin luonnehtia sanoin piilotettu ja salattu, kun vastaavasti Krüger vaatii itselleen näkyvää jalustaa omia sääntöjään julistamalla ja itseään korostamalla.

Somnan on läpeensä hyvä. Silloinkin kun hän ei ole näkyvästi hyvä, hyvyys odottaa hänessä sopivaa hetkeä iskeä ja tulla esiin. Krüger on läpeensä paha. Silloinkin kun hän ei ole näkyvästi paha, pahuus odottaa hänessä sopivaa hetkeä iskeä ja tulla esiin.

Somnan ei himoitse ketään seksuaalisesti. Silloinkin kun hän rakastelee puolisonsa kanssa, seksuaalisuus pysyy hänessä aisoissa. Krüger himoitsee kaikkia seksuaalisesti. Vaikka hän rakastelisi kaikkien kanssa, seksuaalisuus on hänessä aina vain enemmän ja enemmän valloillaan. Somnan on pidättyväinen neitsyt. Krüger on pitelemätön huora.

Somnan ei tee kenellekään mitään pahaa, eikä hän edes ajattele kenestäkään mitään pahaa. Aina kun Somnan ajattelee, hänen ajatuksensa pursuavat iloisia uutisia ja rakkautta. Krüger tekee monillekin pahaa, ja varsinkin ajatuksissaan hän ajattelee muista pahaa. Aina kun Krüger ajattelee, hänen ajatuksensa pursuavat ikäviä uutisia ja itsekkyyttä.

Somnan on epäitsekäs ja antautuvainen. Krüger on narsistinen ja manipuloiva. Somnan tähtää rauhaan, Krüger voittoon. Somnan ei anna koskaan tarkoituksen pyhittää keinoja. Krüger antaa aina tarkoituksen pyhittää keinot. Somnan on valmis uhraamaan itsensä korkeamman tarkoituksen vuoksi. Krüger on valmis uhraamaan muut ja maailman korkeamman tarkoituksen vuoksi.

Kun sanotaan Somnan, kukaan ei tiedä kenestä puhutaan, mutta kun sanotaan Krüger, kaikki tietävät kenestä puhutaan. Somnan vie ylösnousemukseen, Krüger lankeemukseen.

Rakkauden ritari tuntee sisarukset yhtä hyvin kuin itsensä.

Totuus nappaa manipuloitsijan

Rakkauden ritarikunnassa on opittu nappaamaan Krüger kiinni. Jos ryhmässä puhutaan asioista suoraan ja totuudenmukaisesti, jää Krüger kiinni joka kerta. Krügerin toimintatapaan nimittäin kuuluu kaksin keskiset keskustelut, joissa se ujuttaa keskustelukumppanin mieleen omia valheitaan. Jos ryhmässä on neljä ihmistä, on Krüger kertonut heille kaikille erilaisia versioita tarinoistaan. Totuuden hetki koittaa, kun ryhmän jäsenet avaavat yhdessä suunsa ja puhuvat asiat auki. Tällöin mikään valhe ei jää piiloon, eikä kukaan valehtelija voi kestää totuuden tulen edessä.

Jos ryhmässä ei puhuta suoraan ja totuudenmukaisesti, Krüger ei useimmiten jää kiinni. Tällöin Krüger kaksin keskisissä keskusteluissa kylvää eripuraa ja valheen siemeniä ihmisten sydämiin ja näin kääntää heitä toisiaan vastaan. Näin Krüger saa pidettyä ihmisiä näpeissään.

Eräs esimerkki manipuloitsijasta on jo edesmennyt tunnettu muusikko Michael Jackson. Hän sai lapsimaisella viattomuudellaan vakuutettua lähipiirissään kymmeniä ihmisiä omalle puolelleen. Tämän lisäksi hän antoi erittäin avokätisiä lahjoja kaikille läheisilleen. Hänen motiivinsa tosin oli vain oikeuttaa lasten seksuaalinen hyväksikäyttö, joka tapahtui kaikkien silmien edessä. Jos ihmiset olisivat keskustelleet keskenään edes yhden kerran, ilman rahankiltoa silmissään, manipuloitsija olisi jäänyt heti kiinni.

Jos erovanhemmat menettävät keskusteluyhteyden keskenään, Krüger nappaa lapsesta kiinni.

Jos aviopuolisot menettävät keskusteluyhteyden keskenään, Krüger nappaa heistä kummastakin kiinni.

Jos parhaat ystävät menettävät keskusteluyhteyden keskenään, Krüger löytää keinon tulla väliin.

Jos noviisi menettää keskusteluyhteyden kouluttajaansa, alkaa Krüger pian tarjoilla erilaisia tekosyitä koulutuksen keskeyttämiseksi.

Niin ovela on Krüger, ja monimuotoinen. Sillä on kopioita kaikkialla. Mutta aivan yhtä usein, kun puhutaan ja eletään totuudesta käsin, Krüger jää kiinni.

Tunnustus vapauttaa sydämen

Rakkauden ritari muistaa hänen oppi-isänsä neuvon: Tunnusta syntisi! Etsi terapeutti tai pappi – se voi olla myös hyvä ystävä tai puolituttu, jopa nettikaveri. Kerro toiselle ihmiselle, mitä olet tehnyt. Kenenkään ei kuulu yksin kantaa liian isoa taakkaa. Monet noviisitkin luulevat erheellisesti, että he kuormittavat omalla taakallaan muita noviiseja tai ritareita, mutta ei se niin ole. Kun kerrot omista asioistasi toiselle ihmiselle, et sinä anna hänelle uusia kiviä reppuun, vaan lasket omat kivesi maahan.

Tunnustuksen tulee tulla koko sydämen ja sielun läpi. Vaikka tunnustus hävettäisi ja siihen liittyisi rekka-autollinen syyllisyyttä, on tämä uskonaskel vain yksinkertaisesti otettava. Toki joillekin noviiseille on käynyt niinkin, että he ovat tunnustaneet syntinsä sellaiselle ihmiselle, joka itse painiskeli juuri vastaavien syntien kanssa, eikä siksi kyennyt ottamaan tunnustusta vastaan. Tällöin tunnustus tulee tehdä uudestaan, jollekin sellaiselle ihmiselle, joka sen ottaa paremmin vastaan.

Tunnustuksen yhteydessä kannattaa miettiä asioita kaikkien osapuolten näkökulmasta. Pyydä siis anteeksi, jos tarvitsee, mutta jos et voi tätä tehdä, niin sitten vain tunnustat syntisi. Jos olet jo pyytänyt anteeksi, etkä syystä tai toisesta saanut mitään vastakaikua, anna kantamasi kiven jäädä siihen ja jatka matkaa. Jo pelkkä yrittäminen lasketaan onnistumiseksi henkisissä harjoituksissa, tämä on eräs noviisien tärkeimmistä opeista.

Jos sinulla ei ole ketään, jolla raottaa luottamuksen arkkuasi – tunnusta syntisi Jumalalle! Pyhitä tätä toimenpidettä varten aikaa kokonainen päivä. Tee valmisteluja. Kirjoita tunnustus paperille, ja sitten varsinaisessa tunnustuksessa lue tuo asia paperista ääneen. Rukoile anteeksiantoa ja armoa. Sitten polta paperilappu. Anna liekkien viedä tuo asia mukanaan. Jumala ottaa ja antaa, tämä pätee myös syntitaakkojen ja tunnustusten kanssa.

Jos joku tunnustaa sinulle syntinsä, ota se avoimin mielin vastaan, kuin hän tarjoaisi sinulle erikoislaatuista ja arvokasta kiveä. Älä kuitenkaan ota kiveä omaan reppuusi, vaan vain ihmettele sitä lapsenomaisella viattomuudella. Tunnustuksen jälkeen laskekaa kivi yhdessä maahan – ei sitä kuulu enää kummankaan kantaa, ei hänen, joka tunnusti, eikä hänen, joka tunnustuksen otti vastaan. Voit lopuksi vielä rukoilla tunnustaneen sydämelle ja sielulle armoa. Tapahtukoon niin kuin on oikein ja hyvä.

Todellisuuden ja mielikuvituksen yhteinen kieli

Rakkauden ritarikunnassa käytetään todellisuuden ja mielikuvituksen takana olevaa yhteistä kieltä. Rakkauden ritari muistaa tarinan, jonka hän kuuli noviisiaikoinaan.

Ihminen menee psykologin luokse. Hän kertoo ongelmansa, ja näin solmitaan luottamuksellinen hoitosuhde. Hoitosuhde kestää vuosia ja tänä aikana ongelma on analysoitu, ja sitä on käsitelty perinpohjaisesti modernin tieteen menetelmiä hyödyntäen. Näiden vuosien aikana ihminen voi parantua, tai sitten ei.

Toinen ihminen menee ufologin luokse. Hän kertoo ongelmansa, ja näin solmitaan luottamuksellinen suhde. Yhdessä nämä ihmiset ihmettelevät ufojen ilmestymisiä ja alienien tuomaa viisautta maan päälle. Kaverusten ihmettely kestää vuosia, ja tänä aikana ihminen huomaa lapsuustraumojensa auenneen, ja kuin jostain kumman syystä nämä ufojen opetukset liittyivät niihin. Näiden vuosien aikana ihminen voi parantua, tai sitten ei.

Rakkauden ritari muistaa miettineensä, miten on mahdollista, että tieteen tiukat ammattilaiset ja rajatiedon löysät hulivilit voivat saada aikaiseksi samanlaisia tuloksia? Kyse ei ehkä olekaan käytetystä opista tai koulutuksesta, vaan itse prosessista. Jos ihminen luottaa prosessiinsa, hän kuin johdatuksesta löytää aina oikeat ja asianmukaiset työkalut ja ihmiset sielunsa parantumisen tueksi. Toisen sielun tapa vastaanottaa maailmankaikkeuden taustalla lepääviä totuuksia on tieteellinen ja toisen mielikuvituksellinen. Jos mielikuvitukselliselle tarjoaa tiedettä liian aikaisin, tai tieteelliselle mielikuvitusta liian aikaisin, tulee konflikti, josta ei ole apua kenellekään.

Kaksi sisäistä maailmaa

Rakkauden ritarikunnassa tunnustetaan *terveen silmän* ajatonta viisautta. Myös rakkauden ritari on oppinut tuntemaan kaksi sisäistä maailmaansa.

Joku elää sisäistä maailmaansa kehon hermoston kautta, kun taas toinen elää sitä mielensä aikajanan kautta. Lähtökohtaisesti nämä ihmiset ovat keskenään hyvin erilaisia, kuten projektori ja videofilmi. Kumpikaan heistä ei kuitenkaan ole oikeassa tai väärässä, heidän tapansa olla on vain erilainen. He ovat omissa maailmoissaan lähes niin eri tavoin, ettei toinen meinaa edes tunnistaa toisen tapaa olla. Jokin siinä kuitenkin kiehtoo: miten toinen voi olla tuollainen, kun itse on tällainen.

Jos näistä ihmisistä toinen alkaisi kirjoittaa henkistä opetusta ylös, ja toinen lukisi ja toteuttaisi sitä omassa elämässään, saisi tämä oppilas parhaimmillaan ne opit, joita hän on jo muutenkin toteuttanut koko elämänsä ajan. Noviisin tulisikin osata tulkita lukemaansa niin erikoisesti, että hän tekisi kaiken päinvastoin kuin kerrotaan. Jos ohjeissa lukisi esimerkiksi liiku, tulisi noviisin vain olla paikoillaan. Ja jos ohjeissa lukisi ole vain paikoillaan, tulisi noviisin liikkua melko paljon.

Hän, jolla hermosto toimii ja on terve, hyvin usein hänen mielensilmänsä on kiinni.

Mutta aivan yhtä usein on, että:

Hän, jolla mielensilmä on auki ja toimii, hyvin usein hänen hermostonsa on kiinni ja sairas.

Harvinaisempaa herkkua on sielu, jolla on *terve silmä*. Terve silmä näkee filmikelan ja projektorin lisäksi myös elokuvan.

Niin alhaalla kuin ylhäällä

Rakkauden ritarikunnan muinainen viisaus opettaa meitä maailmankaikkeuden peruslaista, jossa yläpuoli ja alapuoli vastaavat lopulta toisiaan. Opetuksella on kaksi syvyyssastetta.

Ensiksi kyseessä on sielun tasolla makrokosmoksen ja mikrokosmoksen tasapainosta.

Tässä jaottelussa ihminen ja maailmankaikkeus eivät ole toistensa vastakohtia, kuten joskus on virheellisesti opetettu, vaan ne ovat toistensa metaforisia veljeksiä – ne molemmat ovat makrokosmos.

Maailmankaikkeuden mikrokosmos paljastuu aineessa, kuten ihmisen mikrokosmos paljastuu kehon kautta soluissa. Kosmoksen luonnonvalinta on henkinen ja fyysinen perimä ihmisessä. Tarpeiden löytyminen ja tyydyttäminen seuraa intuition hahmottamisen kautta. Kaaosta voi ymmärtää oman muutoksen ja muutosvastarinnan kautta. Ja kosmoksen järjestys hahmottuu opettelemalla tietokoneiden ja mielen algoritmien tuntemista. Evoluutio on kehitystä varten, ja luonnonlait oppimista. Näin ihminen lopulta saavuttaa saman potentiaalin kuin koko kosmos – mieli avartuu abstrakteille olioille, ja näin mytologisesta Sanasta voi tulla kaikki kosmoksen kielet.

Toiseksi kyse on hengen tasolla syvyyden ja korkeuden tasapainosta.

Jumalan ymmärtäminen voi tapahtua missä tahansa suunnassa, sillä korkeutta ja syvyyttä voidaan lähestyä mistä vain. Jumala ei ole itsekäs entiteetti, eikä sillä siksi ole identiteettiä, kuten ihmisellä on. Jumalan kaksi horisonttia, kaksi näkökulmaa kuitenkin dominoi kaikkeuden ja ei minkään taustalla. Jumalan voi löytää mikrokosmoksen äärettömästä syvyydestä, ja Jumalan voi löytää makrokosmoksen äärettömästä korkeudesta.

Syvyydestä korkeuteen toteutuvat tiet vievät tiedosta elämään, eetteristä muuttomattomaan vauhtiin, ei kuvattavissa olevasta ei-olevaisuudesta luomiseen, ja kutsumuksesta pelastukseen. Näin sielu lopulta lähestyy samaa potentiaalia kuin Jumala – sielu avartuu yksilön, ihmiskunnan ja kaikkeuden tasoilla Jumalan voimalle ja tahdolle, ja näin mytologisesta Jumalan kuvasta voi tulla elävä todistaja.

Älä vastusta paholaista

Rakkauden ritarikunta muistuttaa meitä eriskummallisesta laista, jonka mukaisesti elämällä emme anna huomiota pahalle. Kun paha ei saa tarvitsemaansa huomiota, se ei voi muuta kuin kuihtua pois.

Jos yrität maailmankaikkeuden tasolla hallita taivaankappaleita ja luontoa, ne tuhoavat sinut.

Jos yrität ihmiskunnan tasolla hallita elämäkatsomuksia ja ihmisten persoonallisia uskomuksia, he tuhoavat sinut.

Jos yrität yksilön tasolla tukahduttaa, kieltää, tyrehdyttää ja/tai siirtää syrjään oman varjosi, sinä itse tuhoat itsesi.

Älä siis vastusta paholaista, vaan hyväksy se ja rakasta sitä. Näin se jossain vaiheessa uskaltautuu tulemaan esiin ja tuhoaa itse itsensä.

Ikuinen pää

Henkisen tien puolella välissä rakkauden ritari mestattiin. Hänet tuomittiin ja laitettiin ristille muiden pilkattavaksi. Sitten joku tuli ja löi hänen päänsä poikki. Aluksi rakkauden ritari ei meinannut tottua irronneeseen päähänsä, vaan ritari alkoi ikävöimään sitä. Miksi pään piti katketa? Entä jos tämä onkin turhaa ja harhaa? Mitä jos Jumala hylkää minut? Enkö voisi saada päätäni takaisin, ritari mielti.

Luonnossa on kuitenkin olemassa laki, jonka mukaan kerran emostaan vieroitettu poikanen ei enää voi palata pesäänsä, emonsa nisän turviin. Nyt koko maailmankaikkeuden huomio on kääntynyt poikaseen. Tuleeko se selviämään? Miten käy talvella, rankan syksyn jälkeen? Pitääkö sen ote vai lipsuuko sukki ylämäessä?

Henkisen tien toisessa päässä, siinä joka ei ole alku, odottaa *ikuinen pää*. Jos rakkauden ritari ei ole huolinut matkansa aikana itselleen yhtäkään tapaamistaan irtopäistä, odottaa häntä perille päästyään ritarin palkkio. Myös matkan pyhään kaupunkiin tulee olla pyhä. Muutenhan pyhän kaupungin veräjänvartija ihmettelee sisäänpyrkivää narria. Vasta kaupungissa ikuinen pää laskeutuu, juuri siihen, missä oli vain tyhjä kuoppa.

Muutosvastarinta

Rakkauden ritari tuntee itsensä ja ihmiset. Ritari ymmärtää muutosvastarinnan väistämättömyyden. Ritari muistaa työpaikan palkankorotukset, ja niistä aiheutuneen muutoksen vuoksi tuskailevat kollegat. Ritari on oppinut, että jonkun munkissa on aina liikaa hilloa. Kun kylään rakennetaan vesiputkea, rakennustyöt ottavat päähän, vaikka töiden valimistuttua kenenkään ei enää tarvitse kantaa vettä.

Joku on todennut ainoan pysyvän asian olevan muutos. Oikeasti ainoa pysyvä asia on henki, mutta voi kyllä sielun jatkuvan muutoksenkin ajatella olevan pysyvää – onhan se eräs totuuden laeista.

Jos ihmisessä muutaman vuoden kuluttua kaikki kehon solut ovat muuttuneet, miksi ihmisen uskomusten tulisi kestää samanlaisina läpi elämän? Jos ihminen asuu lapsuutensa eri paikassa, kuin kouluajan ja aikuisuuden, niin miksi sitten ihmisen arvojen pitäisi kestää ja olla muuttumattomia? Läpi elämän ihmisellä on myös erilaisia rooleja. Ihminen on ensin lapsi, sitten nuorukainen ja lopulta aikuinen. Ihminen on poika- tai tyttökaveri. Hän on mies tai vaimo. Hän on isä tai äiti. Miksi siis identiteetin pitäisi olla aina sama ja kestää muuttumattomana?

Rakkauden ritari muistuttaa itseään, ettei meille ole kukaan luvannut muuttumatonta elämää. Niin kauan kuin etsimme pysyvyyttä muuttuvista asioista, tulemme karvaasti pettymään. Siksi ritari etsii pysyvyyttä vain ikuisesta viisaudesta, ei tästä maailmasta tai ihmisten parista.

Kipu on pakollista, mutta kärsimys vapaaehtoista

Rakkauden ritari on oppinut, ettei kipua pääse karkuun, mutta kärsimys on vapaaehtoista. Aina kun tapahtuu kasvua, on oltava kasvukipuja. Kasvukivuista ei kuitenkaan ole pakko valittaa, vaan ne voi vain hyväksyä osana tätä jumalaista matkaa.

Jos kivulle ei antaudu, se pitää sielun vallassaan.

Jos hallitsemattomuudelle ei antaudu, se kontrolloi sielua.

Jos unohdukselle ei antaudu, se pakottaa sielun korostamaan itseään.

Jos hulluudelle ei antaudu, se saa sielun vainoharhaiseksi oman kunniansa tähden.

Jos tietämättömyydelle ei antaudu, sielu ryhtyy pian julistamaan omaa totuuttaan muille.

Jos karkotukselle ei antaudu, sielu ei koskaan opi vastuullisuuttaan.

Jos tuomiolle ei antaudu, sielu on sidottu itse luomiinsa sääntöihin.

Jos tyhjyydelle ei antaudu, sielu luulee avaruutta kodikseen.

Kasvoton ja nimetön Jumala

Rakkauden ritari tuntee kasvottoman ja nimettömän Jumalan. Monet kulttuurit ovat tuottaneet erilaisia elämänkatsomuksia, joissa Jumalalle on yritetty antaa kasvot ja nimi. Ritarin mielessä on kuitenkin kaikki ne ristiretkien ja sotien kauheudet, jotka ovat olleet yhtä mielettömiä kuin pienten lasten hiekkalaatikkotappelut. Aivan kuin uskonnoissa ja tieteenlajeissa tapeltaisiin siitä, kenellä on paras ja voimakkain isä.

Rakkauden ritari muistaa, miksi Seem ja Jafet peittelivät veli Nooan ja kulkivat selin hänen luokseen.

Rakkauden ritari muistaa, miksi veli Muhammedin kasvot jätettiin maalaamatta muslimien upeisiin taidearteisiin.

Rakkauden ritari muistaa, miksi veli Leonardo ei itse antanut Mona Lisa maalaukselle nimeä.

Rakkauden ritari muistaa, miksi Suuren pyramidin julkiset tilat eivät ole töhritty hieroglyfeilla.

Rakkauden ritari muistaa, miksi hänelle ilmestyi juuri kasvoton nainen.

Rakkauden ritari muistaa lapsuuden matkan metsään. Tuolla matkalla ritarin mummo kertoi hänelle puiden, eliöiden ja eläinten nimiä. Tuosta eteenpäin ritarin sielussa ei enää ollut kokonaista metsää, vaan huomio kiinnittyi horsmiin, voikukkiin, kissankelloihin, kuusiin ja haapoihin, sekä hiiriin, oraviin, perhosiin ja sudenkorentoihin. Siksi ritarin Jumalalla ei ole nimeä.

Pyöreä vai neliskulmainen pöytä

Rakkauden ritarikunta kokoontuu välillä symposiumiin. Ritarikunnan tiloissa ei ole neliskulmaista pöytää, sillä silloin joku joutuisi istumaan pöydän päässä. He, joilla on ollut valta, ovat siitä ilomielin luopuneet – ja vain siksi ritarikunnassa on tullut aito tarve pyöreälle pöydälle. Pyöreässä pöydässä ei ole päätä, vaan pyöreä pöytä on pää. Siksi rakkauden ritarikunta kokoontuu pyöreän pöydän äärelle, se on heidän kaikkien yhteinen pää.

Symposiumiin saavuttaessa ritarit jättävät palavat miekkansa narikkaan, ja sammuttavat valonkilpensä. Kasvosuojusten takaa paljastuu suloisia silmäpareja, pyhyyteen luottavia sieluja. Keskenään ritarit jakavat kaiken: sotasaaliinsa, taisteluretkiensä opetukset ja koettelemukset. Lopulta ritarit jopa paljastavat toisilleen syvät sielunhaavansa. Haavat ovat niin arkoja, että pienikin epäluottamus voisi saada uuden trauman aikaiseksi. Onneksi rakkauden ritarikunta kokoontuu pyöreän pöydän ääreen.

Pyöreän pöydän ympärillä jokainen ritari näkee kaikki sisaruksensa. Tasa-arvon on paljon helpompi toteutua, jos jokaisella on yhteys toisiinsa, eikä turhia viestintuojia pyöri välissä. Pyöreässä pöydässä näkyvyys siis kattaa koko 360 astetta, ja joskus jopa viisi astetta enemmänkin.

Täydellinen

Rakkauden ritarikunta on täydellinen. Siksi ritarikunta sisältää kaikista parhaimmat ja optimaalisimmat toiminta- ja ajattelutavat. Näiden lisäksi ritarikunta sisältää kaikista huonoimmat ja surkeimmat toiminta- ja ajattelutavat. Ilman huonoa ja surkeaa, rakkauden ritarikunta ei mitenkään voisi olla täydellinen – se olisi vain itsekäs utopia.

Rakkauden ritarikunta on täydellinen. Siksi siellä vietetään arkea ja juhlaa. Kukaan ei laske työaikaa, mutta kaikki tietävät taivaankappaleiden asennot. Rakkauden ritarikunnassa jokainen huolehtii sisaruksistaan, kuten itsestään, ja itsestään, kuten sisaruksistaan. Rakkauden ritarikunnassa palvelemisesta ei makseta palkkaa, mutta jokainen on silti saanut aina tarpeidensa mukaan. Rakkauden ritarikuntaa ei ole koskaan tarvinnut julistaa maan päälle tai muille ihmisille, todistaahan se itse itsensä puolesta, ja vain sen todistus on annettu täydellisesti, täydellisen viisauden kautta – elävänä totuutena.

Rakkauden ritarikunta on täydellinen. Siksi jokainen todistaja on kuvannut sitä, vaikka totuus olisi esitetty missä tahansa kontekstissa tai millä tahansa kielellä. Kukaan todistaja ei ole voinut koskaan kuvata mitään muuta, kuin rakkauden ritarikuntaa, niin täydellinen se on. Rakkauden ritarikunnalle voi antaa erilaisia nimiä ja määritelmiä, mutta aina kyseessä on rakkauden ritarikunta, niin täydellinen se on. Vaikka joku ihminen tekisi siitä pilkkaa ja osoittaisi sen puutteita, vain sitä täydellisemmäksi rakkauden ritarikunta tulisi.

Rakkauden ritarikunta on täydellinen. Siksi rakkauden ritarin askel on kevyt kuin hyvän uutisen tuojalla.

Satunnaisuus – elämän mysteeri

Rakkauden ritarikunta on satunnainen. Yhtenä päivänä ritari mietiskeli aivan tavallista kukkakärpystä. Kärpänen noudattaa hyvin hienovaraisessa lentoradassaan Jumalan tahdonmukaista satunnaisuutta, ja siksi nopealiikkeistä kärpystä on hyvin vaikea napata lennosta kiinni. Ritari pohti joskus jahdanneensa kärpystä pitkän tovin – niin kauan, että alkoi sataa. Silloin ritari muisti, miten myös sää on alistunut Jumalan satunnaisuuden alaisuuteen. Sään mietiskely sai ritarin nöyrytmään Jumalan mahdin edessä, jos sää on satunnainen, ritari ei voi koskaan unohtaa huomisen myrskyn mahdollisuutta.

Rakkauden ritarikunta on satunnainen – se on osa elämän mysteeriä. Vain järjestystä janoavat eivät näe Jumalaa kaaoksessa, aivan kuten kaaosta kurkottelevat eivät tunne jumalaista järjestystä. Matemaatikot yrittävät ymmärtää satunnaisuutta todennäköisyyslaskennan avulla, ja fyysikot kaaosteorioiden kautta. Rakkauden ritari kuitenkin erottaa ajatuksissaan totuuden ja mysteerin toisistaan. Paraskaan teoria ei kykene selittämään Jumalan mysteeriä, sillä sen juuret saavat ravintonsa satunnaisuuden valtamerestä.

Rakkauden ritari on oppinut lähestymään satunnaisuutta itsensä unohtamisen kautta. Aina kun ritari on unohtanut omat mahdollisuutensa ja erityisen talenttinsa, on ritarille yhtäkkisesti avautunut uusi ovi. Muutoksen ovi on pysynyt piilossa niin kauan, kuin ritari on luullut olevansa jotain tiettyä. Siksi ritari on välillä luopunut fantasiaistaan, ja näin hänen luovuutensa on auennut. Ritari on myös luopunut omasta mielikuvituksestaan, ja tuolloin taide on avannut ovensa. Jos ritari on liian pitkään syönyt samaa ruokaa, samaan aikaan päivästä, välillä hän tarkoituksella sekoittaa pakkaa.

Autuus, sisäinen rauha ja elämänilo

Rakkauden ritarikunnassa rentoudutaan ja vaivutaan autuaaseen olotilaan monta kertaa päivässä.

Rakkauden ritari on nähnyt vierestä, miten ritarista voi tulla yhtä palavan miekkansa kanssa. Tällöin ritari taistelee autuaassa olotilassa, kuin jatkuvassa elämänvirrassa ja flowssa.

Rakkauden ritari on muistanut matkansa aikana lapsuuden autuaat hetket. Joskus siihen riitti pieni lasinen limpparipullo, tai uunituoreet Norjan munkit. Joskus autuus hiipi vanhemman pakottaman ulkoaskareen jälkeen. Ja joskus pelkkä ajatus siitä luokan työstä sai nuoren sydämen autuuden ja hekuman välitilaan. Vasta aikuisena, ja syvästi uitettuna koirana, noviisi oppi erottamaan hekuman ja autuuden toisistaan.

Myöhemmin aikuisiällä ritarilla oli vaikeuksia hahmottaa autuuden, sisäisen rauhan ja elämänilon välistä eroa. Sittemmin ritari on harjoittelun kautta oppinut tuntemaan niiden yhteisen kantaisän – Jumalan armon.

Yksin armosta ritari on pystynyt kestävänsä kipuilunsa, tuntemuksensa ja vapautumaan intohimonsa kahleista.

Myös, yksin armosta, ritari on oppinut tyytymään siihen elämänlaatuun, joka hänellä kulloinkin on ollut. Näin ritarin hyvinvointi ei ole ollut riippuvainen enää muista ihmisistä tai heidän odotuksistaan.

Ritari on, yksin armosta, pystynyt totuudellisesti kohtaamaan omat tarpeensa ja antautumaan häntä itseään korkeamman vallan edessä.

Jokainen ritari joutuu opettelemaan autuuden negatioiden kautta. Mitä useampi asia osoittautuu lopulta ei-autuudeksi, sitä autuaammaksi ritari jalostuu.

Pelastamisesta

Rakkauden ritari on pelastettu monta kertaa. Rakkauden ritari muistaa, miten hänen perheensä pelasti hänet pienenä lapsena, kun hän putosi sementtiset rappuset pää edellä alas.

Rakkauden ritari muistaa, miten eräs koira pelasti hänet, kun hän oli pieni ja peloissaan.

Rakkauden ritari muistaa, miten hänen eräs tyttöystävänsä pelasti hänet silloisesta kyseenalaisesta elämäntyylistään.

Rakkauden ritari muistaa, miten hänen ystävänsä pelastivat hänet yksinäisyydeltä ja vaikeilta ajatuksilta.

Rakkauden ritari muistaa, miten hänen toinen tyttöystävänsä pelasti hänet pakottamalla hänet kohtaamaan silmä silmästä omat pahat tekonsa. Joskus noviisit ymmärtävät satuttaneensa muita vasta, kun heitä itseään on satutettu juuri samalla tavalla.

Rakkauden ritari muistaa, miten hän itse pelasti itsensä päättämällä luopua kaikesta ja eristäytymällä itsetutkiskelun ja ajattoman viisauden etsintään.

Rakkauden ritari muistaa, miten Jumala pelasti hänet kuolemasta, kun ritarin itsetutkiskelu ja ajattoman viisauden etsintä olivat johtaneet hänet sielun pimeään yöhön. Tuolloin ritarille näytettiin, miten joskus oikealtakin tuntuvat pelastusliikkeet voivatkin olla itse asiassa pelastuksen estäviä liikkeitä. Ritari näki elämäntilminauhasta, miten tämän maailman riippuvuudet tukevat toisiansa ja pitävät sieluja lukittuina valheiden viidakkoon.

Tuosta eteenpäin ritari ei ole puuttunut Jumalan pelastustyöhön, muutoin kuin tekemällä oman osansa.

Tasapainon vaakakupit

Rakkauden ritarikunnassa vallitsee ikuinen tasapaino. Rakkauden ritarikunnassa ei ole hyvää tai pahaa, sillä Jumala yksin on hyvä. Rakkauden ritarikunnassa asioita ihmetellään aina niiden vastakohtien kautta. Jos tasapainovaakaa yrittää ymmärtää vain toisen vaakakupin avulla, ei voi koskaan tietää, onko vaakakuppi alhaalla vai ylhäällä.

Vielä noviisina ollessaan rakkauden ritari halusi kerran löytää maan keskipisteen. Hän alkoi lapioida maahan muutaman metrin halkaisijaltaan olevaa kuoppaa. Jo metrin kaivettuaan noviisi alkoi pohtia, jokohan tuo olisi maan keskipisteen paikka. Sitten kului vuosia, ja edessä oli ollut monia vaarallisia tilanteita. Noviisin kuoppa oli jo muutaman kilometrin syvyinen. Tässä vaiheessa noviisi alkoi olla jo melko varma, että maan keskipisteen täytyy olla jo tosi lähellä. Aikaa kului jälleen, mutta sitten muutaman vuoden kuluttua rakkauden ritarikunnassa oli saatu käsiin satelliittikuva maapallosta. Eräs rakkauden ritari näytti noviisille kuvaa maapallosta, ja tuolloin noviisi puhkesi helpotuksen kyyneliin. Noviisin helpotuksen laukaisi ymmärrys siitä, kuinka kaukana hän oli maan keskipisteestä. Nyt hän tiesi, ettei hän koskaan tulisi pääsemään sinne. Sitten ritariksi muuttunut noviisi oli valmis tutkimaan seuraavaa asiaa.

Rakkauden ritarikunnassa on huomattu, että noviisit pyrkivät ensin tekemään mittaustuloksia ja vasta sitten he ovat valmiita pohtimaan, että olivatko mitatut aiheet todella toistensa vastakohtia. Noviiseja on myös ihmetyttänyt monien vastakohtien olemassaolo yhtä aikaa. He ovat kuluttaneet viikkoja miettiessään, miten pelon vastakohta voi olla toisaalta viha, mutta myös toisaalta vaikkapa rohkeus.

Elämän ja elävän ero

Rakkauden ritarikunnassa elämä ja elävä ovat täysin eri asioita. Rakkauden ritari muistaa nuorena miehenä, miten hän rakastui elämään ja sen tarjoamiin maallisiin houkutuksiin. Tuolloin ritari, kuten kaikki muutkin ihmiset, ajautui pois henkisestä alkuperästään. Aine voitti.

Rakkauden ritari yritti jo kouluaikoinaan ymmärtää elämän salaisuutta. Hän usein pohti ennen nukahtamista, mitä on laajenevan maailmankaikkeuden vieressä, siinä kohtaa, missä ei vielä pitäisi olla mitään. Ritari pohti myös, kuka loi Jumalan, ja että onko olemassa ensimmäistä syytä.

Myöhemmin ritari muistaa noviisiaikana pohtineen, mitä tapahtuu kuoleman jälkeen, ja että miksi jotkut saavat huumausaineista ja hukkumisesta samanlaisia kokemuksia? Miksi kuolleet kuvaavat asioita, kuten uskonnollisen herätyksen saaneet ja uudelleensyntymän kokeneet?

Kesken koulutuksensa ritari oli myöhemmin oppinut erottamaan elämän elävästä. Ritarille oli näyssä paljastunut elämä, joka on ikuista. Sellaista, joka on aina ollut. Näin ritari ymmärsi syvällä sielussaan, ettei hän koskaan ollutkaan ollut elämän pauloissa, vaan elävän.

Ihmisen rooli

Rakkauden ritari tietää, että vaikka Jumala on ja ei ole, Jumala voi toteutua vain ihmisen kautta.

Vaikka Jumala on ja ei ole, on kaikki ihmiskunnan kirjat kirjoittanut ihminen.

Vaikka Jumala on ja ei ole, on jokainen mittaustulos ja sana lausuttu ihmisen suuta ja aakkosia käyttäen.

Vaikka Jumala on ja ei ole, on ihmisen silti myös itse antauduttava johdatukseen ja suostuttava vapahdukseen.

Vaikka Jumala on ja ei ole, on ihmisen silti itse vastaanotettava kutsu ja seurattava sitä.

Vaikka Jumala on ja ei ole, on ihmisen silti itse tehtävä se kaikki työ, ja luovuttava siitä.

Vaikka Jumala on ja ei ole, on ihmisen tehtävä kaikkensa, ja vasta sen jälkeen jätettävä kaikki Jumalan käsiin. Tästä on kyse oikeassa uskossa. Uskon on johdettava ensin tekoihin ja vasta sitten irrotukseen. Jos irrotus tulee ennen tekoja, on kyseessä uskonto, ei usko.

Kuten komeimmastakaan robotista ei voi tulla ihmistä, ei vanhurskaimmastakaan ihmisestä voi tulla yhtä ja ylintä Jumalaa. Robotti voi ilmentää luojaansa kaikin tavoin – se voi olla lähes täydellinen kuva luojastaan. Jos robotti korottaa itsensä ihmiseksi, se saattaa ajaa koko maailman epäjärjestykseen. Väärä järjestys luomisessa voi pahimmillaan koitua koko ihmiskunnan tuhoksi.

Keho ja mieli

Rakkauden ritarit harjoittelevat usein toisiaan vastaan. Harjoittelun lomassa noviisien keskuudessa on aina aika ajoin havaittu tapahtuvan erikoisia tilanteita. Näin tapahtui esimerkiksi kerran, kun eräs noviisi ei suojautunut lainkaan. Noviisi ei suojannut ylä- eikä alapäättään, mutta ryhtyi silti itsevarmana taisteluun. Taistelun alettua ei mennyt kauankaan, kun toinen ritari potkaisi varomatonta veljeään haarojenväliin, ja näin noviisi kaatui maahan voimakkaiden kipujen säestämänä.

Noviisi ei ollut vielä ritari, eikä ainakaan rakkauden ritari, ja siksi hän ajatteli asioita liian yksinkertaisesti. Kesken pyhän matkansa, noviisi ei ollut lainkaan huomannut oman kehonsa oireilua, vaan hän yritti selittää omaa olotilaansa puhtaasti mielen psykologian keinoin. Silkka väärinymmärrys johti lopulta tilanteeseen, jossa noviisi puki päähänsä kypärän ja vaati kovaan ääneen uusintaottelua. Erään luonnonlain mukaisesti sitä saa, mitä tilaa, ja uusintaottelu onnistuikin äkkiä. Uusintaottelu tosin kesti vain muutaman sekunnin, ja pian noviisi makoili jälleen maassa, kädet haarojensa peittona.

Noviisi vaati ajatuksissaan Jumalaa tilille tapahtuneesta. Hän ei saattanut ymmärtää, miten kärsimys kohtasi hänet uudemman kerran. Noviisi joutui oppimaan kipujen säestämä, että vaikka rajavartijat työskentelisivät pohjoisessa yötä päivää, saattaa vihollinen tullakin etelästä.

Kauppa on muuttanut

Rakkauden ritarit on opetettu henkisen tien jatkuvaan muutokseen. Rakkauden ritarit tietävät, ettei kyläkauppa sijaitse samassa kohtaa tien alussa, keskellä ja lopussa.

Henkilökohtaista historiaa läpikäymällä voi oppia, miten ihminen elää erilaisia vaiheita ja miten hänen minä, itse ja minuus ovat jalostuneet aina identiteetiksi asti.

Ihmiskunnan historiikki osoittaa erilaisten aikakausien olemassaolon sekä ihmiskunnan kehittymisen erilaisten oppien ja aatteiden sekä elämänkatsomusten ja kulttuurien kautta.

Lopulta koko luomakunnan historiaa silmäilemällä voi havaita evoluution jatkaneen ikuista kulkuaan. Me emme enää ole galaksin ytimen mustan aukon läheisyydessä, vaan tähdet ovat luoneet meille aineen ja kiertoradat, joiden kautta elämä on päässyt tulemaan läpi aina eläväksi olevaisuudeksi asti. Henkisessä evoluutiossa ja fyysisessä evoluutiossa ei juurikaan ole eroavaisuutta, jos niitä ymmärtää verrata toisiinsa vertauskuvien ajattoman kielen kautta.

Joskus rakkauden ritari unohtaa jatkuvan muutoksen. Tällöin ritarilla on edessään sama tilanne kuin muistisairaalla vanhuksella, jonka kyläkauppa on muuttanut lähemmäksi kirkonkylää. Herättyään vanhus asettelee aamutossunsa jalkoihinsa ja päättää lähteä ostamaan uunituoretta korvapuustia kahvin kyytipojaksi. Vanhus kipuaa vaivalloisesti alas rintamamiestalon kuistin portaat. Sitten hän suuntaa sisäisen kompassinsa ja kävelee mäen päälle pyörätietä pitkin. Vihdoin vanhus saapuu arvokkaaksi muodostuneen kauppansa pihaan, mutta sitten on luvassa pettymys. Vanhus huomaa vanerilevyt ikkunoiden edessä ja laudat oven edessä. Edes kaupan tuttu mainoskyltti ei ole enää paikoillaan. Vanhus lähestyy ovea ja ihmettelee, miksei kukaan laske häntä sisään. Onko kauppias hyljännyt hänet?

Jokainen kerta, kun henkinen evoluutio siirtyy seuraavaan vaiheeseen, rakkauden ritari muistaa muistisairaana vanhuksen.

Jumalan maailma ja ihmisen maailma

Rakkauden ritarikunnassa opetetaan luomaan oma sisäinen maailma vastaamaan Jumalan luomaa ulkoista maailmaa. Tässä on ollut usein noviiseilla ihmettelemistä. Heidän mielestään sisäisen maailman pitäisi viestiä juuri erilaisuudesta ja omaperäisestä oveluudesta. Noviisien mielestä ihmisten pitäisi rohkeasti olla jumalia ja luoda itselleen mitä suurenmoisempia asioita.

Rakkauden ritari muistaa, kun hän aloitti sisäisen luomistyönsä. Hän katsoi pihalla tikapuita, jotka oli jätetty lepäämään talon nurkalle. Ritari ajatteli oikein tosissaan ja kuvitteli kirkkaan kuvan mieleensä tikapuista. Näin tikkaat siirtyivät ritarin ajatusmaailmaan, vaikkei kuvat nyt niin kirkkaita ollutkaan.

Ritari jatkoi leikkisää kuvittelua. Pian hän omaksui sisälleen yksilöiden erilaisia ominaisuuksia, ja hahmotti toisistaan poikkeavia ihmisiä. Jossain vaiheessa ritari pohti, voisiko hän kuitenkin saada omaan maailmaansa nuo kaikki eri persoonallisuustyypit, vaikka hän itse onkin niistä eniten jonkunkaltainen. Ritari jatkoi ajatusleikkiään, ja pian hän huomasi omaavansa paljon uusia henkisiä voimavaroja. Ritari pohti, etteikö hänen olekaan pakko olla samanlainen taistelutantereella ja kotioloissa. Voiko ritari olla kuin eri ihminen opiskellessaan tärkeitä asioita tai leikkiessään tenavien kanssa ulkosalla. Vuosien mittaan ritarin sisäinen roolipankki kasvoi, ja jossain vaiheessa hän huomasi olevansa myös mies ja nainen, sekä isä että äiti. Rakkauden ritari ei enää ollut joku horoskooppimerkki, vaan ne kaikki. Rakkauden ritari ei enää ollut professori, keksijä, artisti tai valmentaja, vaan ne kaikki. Narrista tuli kaikki kortit.

Kun ritari oli vielä jatkanut jonkun vuoden sisäisen maailmansa luomista, hän alkoi pohtia omaa olemassaoloaan. Ritari mietti, onko hän enää alkuunkaan se sama ihminen, joka hän oli ollut tikapuita kuvitellessaan silloin aikoinaan. Ritari mietti, että jos suolakurkkupurkki pestään ja siihen säilötään hedelmiä – ei purkkia tulisi enää nimittää sen etiketin mukaisesti suolakurkkupurkiksi. Siksi rakkauden ritarilla ei ole nimeä, eikä hänellä ole kotia missään.

Pimeyttä ja perkeleitä

Rakkauden ritarikunnassa kaikki ei ole vain valoa ja rakkautta, vaan myös pimeyttä ja perkeleitä. Rakkauden ritari muistaa omalta henkiseltä tieltään vaiheen, jolloin hän ajatteli kaiken yltiöpositiivisesti. Tuo vaihe auttoi ritaria monin tavoin, se muun muassa eheytti ritarin minäkuvaa ja auttoi näkemään hopeareunuksia tummissakin pilvissä. Mutta kuten syksy seuraa kesää, myös henkinen tie etenee.

Ritari ajatteli, että valoa ja rakkautta tarvitaan, mutta ne ovat samalla se kuuluisa matto, jonka alle varjo kätketään. Rakkauden ritari myös muisteli, ettei hän tuolloin rakkaudesta saarnatessaan ollut alkuunkaan ymmärtänyt mitä rakkaus on. Ritari ei ollut tuolloin edes tuntenut itseään. Ritari oli saattanut väittää kaiken olevan vain harhaa, sillä se oli ollut hänen senhetkinen todellisuutensa. Jossain kohtaa ritarin taskuja koristi ametisti ja savukvartsi, ja kotona porisi maaginen suihkulähde. Tuolloin nämä esineet olivat edustaneet ritarille valoa ja rakkautta.

Nykyään ritari ajattelee rakkaudesta eri tavoin. Rakkaus on kuin laki, joka sisältää kaiken. Ihmisen sielu rakastuu alitajuisesti niihin asioihin, joita se itseensä janoaa tai muissa ihailee. Joskus rakkaus toimii myös varjon kautta, ja tällöin toisissa ihmisissä harmittaa ja suututtaa ne ominaisuudet, joita ihminen itselleen haluaisi. Valon ja varjon vuoksi ritari näkee nykyään rakkauden mustan ja valkoisen tanssina, josta kumpuaa kaikki väriaallot hienoimpine sävyeroineen.

Rakkauden ritarikunnassa rakkaudessa ja rakkaudella ei ole ehtoja. Ritarit ovat oppineet, että varauksettomuus on mahdollista, kun sielussa ei ole enää hallitsevaa itsekkyyttä. Jos itsensä tai toisen ihmisen haluaa omistaa, on rakkaudessa aina jokin särö.

Muiden tuomitseminen

Rakkauden ritari on huomannut tuomitsevansa muita ihmisiä vain silloin, kun hän ei itsessään tai ympäröivässä maailmassa hyväksy jotain asiaa. Toki ritari on myös oppinut, ettei vääryydelle kuulu alistua, vaan kissa on nostettava pöydälle kerta toisensa jälkeen, jos tilanne niin edellyttää.

Aivan kuten jokainen ihminen tulee elämänsä aikana tuomituksi, myös noviisit tulevat tuomituksi. Noviisit tekevät virheitä, ja osa ihmisistä on erikoistunut virheiden etsimiseen. He ovat kuin koiria luuta etsimässä. Myös ritarit tekevät virheitä. Ritarit ymmärtävät jo paljon, mutta eivät aina näe asioita niiden jokaisesta näkökulmasta. Suurimmat tuomiot kohdistuvat silti rakkauden ritareihin. He ovat tämän maailman ja ihmisten silmissä roskasakkia – vain laiskoja viisastelijoita.

Aina kun rakkauden ritari on tullut tuomituksi, hän on ottanut avosylin tuomion vastaan. Rakkauden ritari tietää, ettei henkisellä tiellä juuri mikään asia ole mustavalkoista. Tuomituksi tulemisen hetkellä rakkauden ritari on saanut myös eräät suurimmat oppinsa: hän on syvällisesti ymmärtänyt, kuinka helposti Jumalan ihmiselle lähettämät opit saatetaan erheellisesti valuttaa toisten ihmisten niskoille. Totisesti oma kirja tulisi lukea, ja omalla luennolla tulisi olla korvat auki.

Rakkauden ritari pohtii, onkohan maailmassa ollut yhtään profeettaa, jonka sanoma ei olisi ensisijaisesti ollut tarkoitettu hänelle itselleen. Ritari muistaa itsekin ne monet keskustelut pappien ja tiedemiesten kanssa, kun hän yritti niin kovasti saada jumalaisen viestin toimitettua jollekin toiselle sielulle. Ehkä se tapahtuikin vasta sitten, kun rakkauden ritari ymmärsi Jumalan rakastavan juuri häntä, yksilönä, jolloin samalla hän kykeni vastaanottamaan johdatuksen opit itselleen, omaan sisäiseen maailmaansa.

Rakkauden ritari ei ole tuomari, vaikka hän muistaa universaalien etiikan ja luomisen säännöt.

Leijonan rohkeus

Rakkauden ritarikunta liputtaa hengen- eli symbolisen leijonanrohkeuden puolesta.

Jokainen rakkauden ritari on ollut pelkuri ja petturi.

Jokainen rakkauden ritari on ajautunut pahaan jamaan, ja hädissään voinut jopa loukata läheisiään tai tuntemattomia ihmisiä.

Jokainen rakkauden ritari on ainakin tavallaan pettänyt ja valehdellut kaikista tärkeimmille ihmisille.

Jokainen rakkauden ritari on kaatanut omia ongelmiaan muiden päälle ja paennut vastuutaan.

Jokainen rakkauden ritari on ottanut vääristä asioista kunniaa itselleen ja jättänyt sen ottamatta joistakin oikeista asioista.

Jokainen rakkauden ritari on ponnistanut toisen ihmisen silmäkulmasta.

Jokainen rakkauden ritari on kontrolloinut muita mustasukkaisuuden pauloissa tai häpeän pelossa.

Jokainen rakkauden ritari on alistunut väärrien ihmisten valtaan ja alistanut vääriä ihmisiä valtaansa.

Jokainen rakkauden ritari on perustanut väärään paikkaan kotinsa, eikä ole tunnistanut omaa oikeaa kotiaan ennen kuin on ollut jo liian myöhäistä.

Jokainen rakkauden ritari on jakanut vääriä tuomioita ja sairaalloisen tiukasti pitänyt kiinni omista, vääristä säännöistään.

Jokainen rakkauden ritari on julistanut muille ihmisille omaa totuuttaan, ollen täysin varma oman sanomansa oikeellisuudesta, ja vaikka kyseessä on ollut ilmiselvä valhe näin myöhemmin ajateltuna.

Jos rakkauden ritari ei ole toiminut näin, ei hän millään voi kuulua rakkauden ritarikuntaan.

Jumalviisaus

Rakkauden ritarikunnassa opetettava jumalviisaus sisältää ymmärryksen merkeistä, symboleista ja synkronisiteetista.

Rakkauden ritari muistaa, kun hän vielä ollessaan noviisi pyysi Jumalalta merkkiä. Muutaman sekunnin päästä noviisi joutui väistämään istuimeltaan, kun valkeahko pöllö iskeytyi hänen päänsä vieressä olevaan ikkunaan. Noviisia pelotti tuolloin niin paljon, että hän juoksi äkkiä sisälle karkuun ja vasta monen minuutin kuluttua uskaltautui katsomaan tilannetta. Pöllö oli jo lähtenyt, mutta se jätti hienot siivenjäljet ikkunalasiin. Ikkunalasi muistutti noviisia myös aiemmista tilanteista. Noviisi oli vaatinut merkkejä Jumalalta varmasti jo kymmeniä, ellei satoja kertoja.

Riittävästi merkkejä saatuaan ritari alkoi tutkia symboleiden ihmeellistä maailmaa. Symbolit puhuivat kuin jotain samaan aikaan tuttua, mutta silti kauan sitten kadotettua kieltä. Ritari kuitenkin seurasi symboleiden kutsua, ja näin moni maailman mysteeri tuli ritarille tutuksi – osa mysteereistä jopa ratkesikin. Ritari oppi tuntemaan suuren tulvan ja manalan joen. Ritari oppi vasemman ja oikean silmän eroavaisuudet, ja näin kaikkinäkevä silmäkin avautui. Ritari puki yllensä syntymävaatteensa, ja muuttui oinaasta karitsaksi. Sitä ennen hän kuitenkin yhdistyi sisältä käsin, taivaan ja maan avioliitossa. Ritari näki siemenessä kaikkeuden ja siksi elämänpuu ilmestyi. Ritari lensi haukan kanssa myrskyn yläpuolelle, ja haisteli villisian kanssa tryffeleitä. Pääton ja munaton ritari ei asettanut kulmakiveä paikoilleen, ei helmivuorella, eikä pyhällä vuorella. Siksi ritari kuuli ja näki Jumalan, tai ainakin sen, ettei sitä voi näyttää. Onhan Jumalan nimi salainen ja pyhitetty.

Symboleiden jälkeen rakkauden ritari ihmetteli koko maailmankaikkeuden synkronisiteettia. Ritari pohti usein, miten Jumalan uskomaton viisaus riittää saattamaan yhteen ihmisiä ja luonnonilmiöitä, niin että kaikille riittää tapauksista merkkejä ja symboleja. Usein synkronisiteetin kautta yhdistyvät myös eri tajunnantasot. Toinen on voinut saada näyn unessa, toinen transsissa, ja pian tapahtuma on edessä myös päivätajunnassa.

Jos joku sielu väittää osaavansa selittää Jumalan mysteerin, hän ei voi kuulua rakkauden ritarikuntaan. Hän voi olla jo ritari, mutta ei rakkauden ritari. Rakkauden ritari ymmärtää jumalviisauden olevan yksi neljäsosa jumalrakkautta.

Tosi oikeuden tuomari

Rakkauden ritari muisti, miten hän oli nuorena miehenä puhunut totta, ja näin ollen tullut karkotetuksi ystäväpiiristään. Jotkut ihmiset ennemmin valitsevat elää silmät kiinni, kuin käydä polttavassa totuuden lähteessä puhdistumassa.

Ritari muisti myös lapsuudestaan tapauksen, jossa hänet oli kannustettu tunnustamaan varastettu seteli, mutta tunnustuksen jälkeen hänet oli kuitenkin nöyryytetty ja tuomittu. Ritari oppi jo varhain häijyä maailmanmenoa, ja näitä kokemuksiaan ritari vielä aivan noviisiaikoihin asti jakoi orjallisesti eteenpäin muille ihmisille.

Ritari muisti vielä varhaislapsuudestaan tilanteen, jossa hän tukkapöllön pelossa valehteli ja sysäsi rangaistuksen toisen lapsen niskoille. Lapsi pelkäsi tuomiota niin paljon, että hänen hermostonsa ei voinut muuta kuin viestiä valheiden kautta. Valheen siemen iti lapsen rinnassa yli vuosikymmenen. Ehkä juuri tämän vuoksi ritari muisti teini-iästään tapauksen, jossa hän raukkamaisesti petti ja valehteli kaikille. Ritari muisti, miten hän teki vielä aikuisenakin joillekin ihmisille aivan samalla tavalla.

Kun ritari noviisiaikanaan kohtasi tosi oikeuden tuomarin, hän ymmärsi joutuvansa tuomiolle jokaisesta tekemästään vääryydestä. Myös ne vääryydet, jotka ritari oli jo kokonaan unohtanut, nostettiin nyt esiin ja näytettiin hänelle täysin kirkaissa muistokuvissa. Ritari ymmärsi nyt olevan tosi kyseessä, ja hän pyysi anteeksi ihmisiltä. Jos ritari koki sen oikeaksi, hän myös hyvitti asioita. Joihinkin asioihin ritari ei enää voinut puuttua lainkaan, tai se olisi vaatinut muilta ihmisiltä liikaa – nämä asiat ritari jätti Jumalan käsiin ja hyväksyi tuomionsa, oli se mitä tahansa.

Kun ritari oli pyytänyt anteeksi ja saanut anteeksi, hänen tuli vielä pyytää ja saada anteeksi itseltään. Tämä oli kaikista vaikein osio, ja siihen tarvittiin avuksi jumalaista armoa. Näin noviisista tuli ritari, ja ritarista rakkauden ritari.

Kun oikeus asettui taloksi rakkauden ritarin sydämeen, luomisen säännöt avautuivat. Rakkauden ritari oppi, miten hyvä ja paha ovat sidoksissa oikeaan ja väärään tietoon. Ritari oppi myös universaalia etiikkaa, eli sitä mitä karmaksi ja tasapainoksikin on nimitetty. Noviiseilla usein häviää käsitys hyvästä ja pahasta, mutta ritareille se palaa takaisin. Rakkauden ritarit tuntevat hyvän ja pahan yhtä hyvin kuin omat taskunsa.

Sisäinen itsekkyyd

Rakkauden ritarikunnassa sisäinen itsekkyyd on nostettu esiin yksinolemisen aikana. Itsekkyyd on kuitenkin kolmepäinen käärm, jonka jokainen pää osaa luoda yllättävän nopeasti uuden nahkansa. Siksi itsekkyyden kohtaamiseen tulee valmistautua, ja ritarilta vaaditaan piinkovaa päättäväsyyttä.

Rakkauden ritari muistaa oman kamppailunsa – eikä se kamppailu koskaan oikeastaan loppunut, vaikka sillä loppu olikin. Ritari kirjasi itselleen muistiin seuraavat asiat.

Jos tuomitsee säännöt, syntyy omankädenoikeus.

Jos kipuilee valtaa vastaan, syntyy itseriittoinen tyranni.

Jos tietämättömästi julistaa, syntyy ristiretki.

Jos on hulluna kunniasta, syntyy omistushaluinen kilpailuvietti.

Jos on tyhjänä avaruudessa, syntyy melankolia.

Jos on karkottanut vastuun, syntyy anarkistinen lainsuojaton.

Jos on päästänyt hallitsemattomaksi kontrollin, syntyy marttyyriuhri.

Jos kieltää Jumalan, syntyy itseks sielu.

Jos unohtaa mahdollisuuden, syntyy välttämättömyys ja pakko.

Jos unohtaa välttämättömyyden ja pakon, erehtyy luulemaan kaiken olevan mahdollista.

Välttämättömyys ja mahdollisuus ovat toistensa puolisoita, kuten sielu ja henki.

Jumala sisällä – ihminen ulkona

Henkisen prosessin alussa noviisit sortuvat usein sellaiseen virheeseen, että Jumala nostetaan esiin ulos ja ihminen pidetään visusti sisällä piilossa. Tämä tarkoittaa sitä, että omat maalliset, pahat ja raukkamaiset teot pidetään sisäisessä maailmassa piilossa. Ne salataan. Samalla esitellään tekopyhää ulkokuorta, kuin ulkokullattua päällepäin kaunista kakkua. Oma jumaluus tuodaan kaikille julki, ja omia hyviä tekoja toimitetaan kaikille. Minä se olin, minä sen tein. Minä olen paastolla, katsokaa minua. Näin minä meditoin ja rukoulen – oikein kuuluvasti. Minä hänet paransin, palkkio kuuluu minulle. Minä olen tämän tehnyt. Minä olen tämän keksinyt. Tämä on minun tapani. Tämä on minun maailmani.

Näin ei puhu Jumala.

Henkisessä prosessissa pidemmälle ehtineiden kesken asia on kuitenkin toisin. Ritarit nimittäin pitävät Jumalan visusti sisällä piilossa. Tämä tarkoittaa sitä, että omat taivaalliset, hyvät ja vanhurskaat teot pidetään sisäisessä maailmassa piilossa. Ne salataan. Samalla esitellään totuudenmukaisesti hirveää tekopyhää ulkokuorta, kuin ulkokullattua päällepäin kaunista kakkua. Oma ihmisyys tuodaan kaikille julki, ja omia pahoja tekoja toimitetaan kaikille. Minä se olin, minä sen tein. Minä en parantanut häntä, palkkio ei kuulu minulle. Minä en ole tätä tehnyt. Minä en ole tätä keksinyt. Tämä ei ole minun tapani. Tämä ei ole minun maailmani.

Mutta näinkään ei puhu Jumala.

Rakkauden ritarikunnassa kaikki on tasapainossa. Ihminen on sisällä ja Jumala ulkona, mutta aivan yhtä paljon Jumala on sisällä ja ihminen ulkona. Jos Jumala ei ole sisällä, ei henki voi olla ihmisessä, mutta myöskään jos Jumala ei ole ulkona, ei sielu ole voinut saavuttaa täyttymystään. Rakkauden ritari tuntee Jumalan kaksi horisonttia, ja hän toimii kolmannelle ratsuna.

Kohtuus kaikessa

Rakkauden ritarikunnassa pidetään yllä kohtuutta kaikessa. Kohtuudella tähdätään kultaiseen keskitiehen, jossa mitään ei ole liikaa tai liian vähän. Henkisen tien alussa keskitien hahmottaminen on hyvin vaikeaa, sillä itsekkyyks on värittänyt sielun todelliset tarpeet ja omat valintamahdollisuudet.

Kohtuuden oppiläksyt eivät rajoitu pelkästään vaikkapa ravintoon tai viihteeseen, joihin kohtuus usein liitetään, vaan myös esimerkiksi henkisiin kokemuksiin. Henkisessä prosessissa ihmeitä tapahtuu sen vuoksi, että noviisi vahvistuisi uskossaan. Ihmeitä ei ole tarkoitettu tulevan joka päivä, eivätkä ne kuulu elinkeinoksi tai oman kunnian pönkittämiseksi. Siksi ihmeitä ei tule koskaan pyytää enemmän kuin on tarpeen.

Ritarin tulee ymmärtää, että vaikka hänellä olisi käytettävissään kaikki maailmankaikkeuden tieto, ei hänen tule ottaa sitä vastaan kuin siltä osin, kuin se hänen tehtävänsä ja tarkoitustaan palvelee.

Ritarin tulee ymmärtää, että vaikka hänellä olisi käytettävissään koko maailmankaikkeuden voima, ei hänen tule sitä ottaa vastaan kuin siltä osin, kuin se hänen tehtävänsä ja tarkoitustaan palvelee.

Kohtuus pitää rakkauden ritarin kiinni ihmeistä suurimmassa, luomistyössä. Kohtuuden kautta rakkauden ritari löytää paikkansa häntä itseään suuremmasta suunnitelmasta. Jos ritarin sydämessä on jäljellä ahneutta ja omistamisenhalua, liika tieto muuttuu silmänräpäyksessä labyrintiksi, jossa käärme jää jahtaamaan omaa häntäänsä. Vastaavasti liika voima muuttuu pyörremyrskyksi, joka kuluttaa ritaria sisältäpäin.

Liika tieto ja voima riuduttaa ritaria takaisin kuoliaaksi, ja jossain vaiheessa elävää vettä ei enää sada taivaista.

Noviisien ohjaus

Rakkauden ritarikunnassa kaikki rakkauden ritarit opettavat itseään, toisiaan ja noviiseja. Rakkauden ritari muistaa, miten eräs vanhempi ritari opasti häntä noviisiaikanaan. Vanhempi ritari sanoi: Älä anna vastauksia noviiseille, muuten he tulevat ylimielisiksi ja pian luulevat itse ymmärtäneensä vastaukset. Näitä kirjaviisaita on jo henkiset yhteisöt pullollaan. Se pullonkaula on kuitenkin liian ahdas, ei siitä käy Jumala sisään.

Ritari muistaa noviisina miettineen, ettei hän ymmärtänyt, miksei vastauksia vain voinut opettaa ja siirtää eteenpäin. Noviisi ei osannut hahmottaa henkisen yhteisön ja hengenyhteyden eroa. Niin kauan kuin noviisi yritti saada laiskanmiehenvastauksia vanhemmilta ritareilta, hänen sisäisen työnsä aloittaminen vain siirtyi eteenpäin. Jossain vaiheessa noviisi hyväksyi olevansa noviisi, ja vasta tällöin työ pääsi oikeasti alkamaan. Tuolloin noviisi sai näyn, joka teki hänestä ritarin.

Henkisen noviisin suurin ansa on se, kun hän saa näyn, niin hän samaistuu näkyyn niin kovasti, että luulee sen jo tapahtuneen. Lähes aina kyse on kuitenkin vasta kutsusta, kuin potentiaalista. Vaatiikin todellista mielenlujuutta kyetä tunnustamaan, ettei ole vielä maalissa, vaan itse asiassa seisookin vasta lähtötelineissä. Jos tilannetta vertaa 400 metrin juoksukilpailuun, niin onhan se hämäävää, että lähtö ja maali sijaitsee samassa pisteessä. Voittajan on kuitenkin tehtävä matkansa, kokonainen kierros.

Ritariksi tultuaan noviisi oppi, että kokonainen kierros tarkoittaa henkisellä tiellä suurta työtä. Jos työ olisi nopea ja helppo, senhän olisi jo suorittanut valtaväestö. Työ on kuitenkin hidas ja vaativa, se ottaa kaiken, mitä sielulla on. Siksi suuria töitä on näkyvissä yhtä vähän kuin päivänvalossa näkyy tähtiä taivaalla. Tähdet kuitenkin ovat siellä, ja viisaille ne näyttävät oikeaa suuntaa. Rakkauden ritarit ovat oppineet kaivamaan autiomaahan niin syviä kuoppia, että he kykenevät näkemään tähtitaivaan loiston myös kirkkaassa päivänvalossa.

Rakkauden ritarikunta on alkuperäinen

Rakkauden ritarikunta on alkuperäinen. Ja erityisesti rakkauden ritarikunta ei ole kopio mistään, eihän se muuten voisi olla alkuperäinen. Vaikka rakkauden ritarikunta on alkuperäinen, ei kukaan rakkauden ritareista ole pelkästään alkuperäisiä, vaan osittain myös kopioita.

Rakkauden ritari on oppinut itsekkyyden erilaiset kehitysvaiheet ja ilmenemismuodot. Eräs näistä muodoista on kopiointi. Positiivista tarkoitusta edustava kopiointi alkaa heti syntymästä, kun ihminen oppii matkimisen ja mallintamisen kautta elämän perusasioita. Jopa kävely ja puhuttu kieli opitaan kopioimisen kautta, muita kopioimalla. Kopioinnin positiivisin puoli ilmeneekin sen roolina oppimisessa ja sielun henkilökohtaisessa kehityksessä.

Itsekäs kopioija haluaa säilyttää geeninsä ja henkisen perimänsä. Säilymisensä vuoksi asiat on rajattava ja ohjeistettava ylitarkasti. Kopioija laittaa niin sanotusti rajat kiinni. Syvällä sielussa kopioija samaistuu eniten luonnon universaalien toiminnan kanssa, ja siksi kopioimista voidaan pitää universaalina itsekkyytenä.

Arkisemmissä tilanteissa kopioija puolustaa perhettään ja rakentaa työpaikalle kuppikunnat. Kopioija vannoo omien valintojensa nimeen, vaikka ne ovatkin vain kopioituja malleja olemassa olevilta ja menneiltä sukupolvilta. Kopioijan ideana on toimia salaseurojen ja valtion virkaloitosten mukaisesti, tietoa pimittäen. Tiedon salaamisella haetaan sitä alkuperäisyyttä ja ylivertaisuutta, joka nimenomaan kopioijalta puuttuu.

Rakkauden ritarit kopioivat noviisiaikanaan melkein kaiken. Kun noviisista tulee ritari, hän alkaa nähdä myös oman ainutkertaisuutensa – juuri sen, minkä hän aiemmin hukkasi. Ritari kuitenkin vielä pyristelee kopioinnin tuskien kanssa, ja vasta rakkauden kohdattuaan ritari kykenee luopumaan kopioinnistaan, ja hänestä tulee jakaja.

Pyhä työ

Rakkauden ritari on oppinut, että kun pyhyys on mukana, tuloksia ei tarvita – riittää vain hyvä työ. Rakkauden ritarikunnassa peräänkuulutetaan kolmesti pyhää pyhyyttä. Nämä kolme pyhyiden osaa koskettavat pyhää yhteyttä, pyhää tahtoa ja pyhää tehtävää. Yhdessä ne ovat pyhä, pyhä, pyhä.

Pyhä tahto tarkoittaa ihmisen omaa ymmärrystä itsestään hänen syvimmällä tasollansa. Pyhä tahto toteutuu pyyteettömänä antamisena ja tarkoituksenmukaisena palvelemisena ihmiskunnan keskuudessa. Pyhä tahto tähtää myös maailmankaikkeudessa win-win-ratkaisuihin, ja siksi se alistuu luonnon tarjoamiin resursseihin. Lopulta pyhä tahto auttaa ihmistä ymmärtämään itsekkään tahdon olemuksen ja jumalallisen tahdon täydellisyyden. Näin pyhä tahto opettaa sielua antautumaan pyhän edessä.

Henkilökohtaisen taistelunsa kautta rakkauden ritari on löytänyt pyhän yhteyden itseensä. Jos ihminen ei osaa kuunnella itseään, ei hän pysty vielä kuuntelemaan muitakaan. Seuraavalla tasolla pyhä yhteys ilmenee ihmiskunnan palvelemisena. Pyhä yhteys nostaa ritarin irti maallisesta suvusta ja perheestä kohti taivaallista alkuperää. Jokainen tosi palvelija on Jumalalle rakas. Kolmannen tason pyhä yhteys ilmenee yhteenkuuluvuutena koko kosmoksessa. Kun ritari puhdistuu kokonaan omasta itsekkyydestään, saa hän pyhän voiman kautta yhteyden kaikkien luomakunnan kappaleiden kanssa. Henkisen tien näkökulmasta pyhä yhteys tarkoittaa ihmisen sielun avautumista kuulemaan ja näkemään jumalallinen johdatus.

Pyhä tehtävä tarkoittaa ihmisen oman elämäntarkoituksen ja -tehtävän löytymistä. Pyhä tehtävä rakentaa sielun tasapainoon ensin yksilön ja sitten ryhmän tasolla. Tämän jälkeen pyhä tehtävä vie sielun tutustumaan maailmankaikkeuden ja evoluution hämmästyttävään ketjuun. Viimein pyhä tehtävä ottaa sielun osaksi jumalallista luomistyötä, kuin loksauttaen kaikki aiemmin opitut ja unelmoidut asiat kohdalleen. Kukaan toinen ihminen ei voi kertoa pyhää tehtävää toiselle, sillä tehtävä on pyhä juuri sen takia, että se tulee suoraan hengenjohtuksen kautta.

Yhdessä kolme pyhää ominaisuutta ovat sielunharmonian kulmakiviä.

Kuka uskaltaa kysyä ääneen?

Rakkauden ritari on puhunut noviisien kanssa kysymysten esittämisestä ja siihen liittyvästä häveliäisyydestä. Ritari on oppinut haastamaan noviiseja seuraavalla tavalla: Hiljene ajattelemaan sellaista tilannetta, jossa olet luennolla, koulussa tai kokouksessa, ja joku auktoriteetin asemassa oleva ihminen käy läpi päivän teemaa. Yhtäkkiä huomaat, ettei sinulla ole mitään käsitystä siitä, mistä puhutaan. Mitä teet? Nostatko käden ylös ja sanot kuuluvalla äänellä: Anteeksi, en ymmärrä tätä asiaa, voisiko sen selittää uudestaan?

Voisitko ajatella toimivasi näin? Valitettavan moni ei.

Mistä tässä oikein on kyse?

Rohkeudesta. Oman rajallisuuden ja tietämättömyyden tunnustamisesta. Auktoriteetille alistumisesta. Niin, noviiseja pitää aina välillä muistuttaa, että joku tietää paremmin kuin sinä, eikä sen tunnustaminen ole häpeällistä. Pitäisihän minun -tyyppiset itsesyytökset eivät auta tässä tilanteessa. Vika ei nimittäin ole noviisissa, vaan tässä koko systeemissä. Ei kysymisen pitäisi olla ongelma. Ei ketään tulisi tuomita siitä, että hän uskaltaa tunnustaa oman puutteellisuutensa ääneen, jopa ryhmän edessä. Kysymyksistä pitäisi jopa palkita. Jos yleiseen oppivelvollisuuteen sovellettaisiin henkistä oppia, tulisi kysymysten määrän olla suoraan verrannollinen saatavaan arvosanaan, niin tärkeitä ne ovat.

Rakkauden ritari on oppinut henkisen tien olevan kysymysten ääneen ihmettelyä. Jos kysyjä hiljenee, tiekin pysähtyy, ja vastaavasti kun kaikkea vain sopivasti ihmetellään ja kysymyksiä heitellään, matkakin taittuu. Se ei ole meidän sisäinen lapsemme, joka ei uskalla kysellä ja ääneen ihmetellä asioita, vaan se on se sisäinen normitietoinen aikuinen, joka mielensä kaltereiden takaa ihmettelee rajallista todellisuuttaan.

Jumala on tautologia

Rakkauden ritarikunnan perustana on jumalallinen tautologia. Näin ollen rakkauden ritarikunta, ja itsessään Jumala, on aina ja ikuisesti totta, kaikilla eri tavoilla ja tulkinnoilla.

”Jumala on, tai Jumala ei ole.” (Jumalan tautologia)

Rakkauden ritari muistaa, miten hän aiemmin pohti omaa uskoaan Jumalaan. Jossain vaiheessa hänellä oli kiivas vastakkainasettelu tieteen ja uskonnon kesken. Lopulta rakkauden ritari kysyi itseltään, voiko olla niin, että vaikka tiede onkin hyvin usein oikeassa, niin Jumala silti on olemassa. Miksi asioita tulisi asettaa aina vastakkain? Miksi aina tulisi keskittyä vain virheisiin? Eivätkö yhtäläisyydet ole yhtä tärkeitä kuin virheet?

Rakkauden ritari muistaa erään pimeimmistä hetkistään. Tuolloin hänen takaraivossaan kummitteli ajatus olevaisuudesta ja ei-olevaisuudesta. Hamletin ikivihreä lause tuli enemmän kuin tutuksi. Ja tässä on avain jumalalliseen tautologiaan: tosi Jumala nimittäin on ja ei ole totta ja olemassa yhtä aikaa. Kun rakkauden ritarin sisäinen lamppu syttyi, hän ymmärsi Jumalan kaksi horisonttia, ja sen, miten Jumala porskuttaa niiden välissä.

Jos Jumala on olemassa, Häntä kuvaavat uskonnot ovat oikeassa ja ateistit väärässä. Vastaavasti jos Jumala ei ole olemassa, ovat ateistit niskan päällä. Jumala on kuitenkin väittelyitä suurempi, ja siksi syvyydessään Hän ei ole, ja korkeudessaan Hän on. Näin syntyy myös Jumalan lapsi ja kuva – rakkauden ritari.

Rakkauden ritari tuntee Jumalan tautologian, ja siksi hän osaa loogista päättelyään käyttäen osoittaa kuuluvansa rakkauden ritarikuntaan. Looginen päättely on kaksiosainen: i) Rakkauden ritari kuuluu korkeuksissa olevaan Jumalaan, johon kuuluvat kaikki olevaiset asiat, ja toiseksi ii) Jumala kuuluu rakkauden ritariin, sillä löytyyhän Jumala rakkauden ritarin sydämen syvyydestä. Tällöin jumalallinen tautologia ilmenee rakkauden ritarin kautta, ja erityisesti tämä tarkoittaa rakkauden ritarin ja Jumalan olevan toistensa aitoja osajoukkoja. Näin ollen rakkauden ritari ja jumalallinen rakkauden ritarikunta ovat loogisesti yksi, yhtä ja samaa. MOT

Henkisiä armolahjoja

Rakkauden ritarikunnassa annetaan kunnia aina ensin Jumalalle. Jos ihmeitä tapahtuu tai armolahjoja ilmaantuu, jokainen rakkauden ritari polvistuu nöyränä Jumalan edessä. Henkisen matkan alussa rakkauden ritarille ei ollut helppoa antaa kunniaa Jumalalle, vaan hän usein luuli itse olevansa vastuussa ihmeistä, ja joskus hän jopa luuli itse olevansa se Jumala. Ihmisten keskuudessa parhaimmat ja puhtaimmat asiat saavat monesti aikaiseksi suurimmat väärinkäsitykset ja ongelmat.

Jos sielu parantuu, kuuluu kunnia ensin Jumalalle, sitten sielulle ja vasta viimeisenä ritarille. Rakkauden ritari on nähnyt mitä tapahtuu, jos sielu ei ole valmis ennen armoa. Tällöin maaperää ei valmisteltu, ja siksi velaksi otettu karma jää maksamatta. Rakkauden ritari muistaa rukouksessa saadun viisauden:

Mitä olisi näkijä ilman muistia, vain oman totuutensa julistaja.

Mitä olisi kuulija ilman järkeä, vain oman yliminänsä saarnaaja.

Mitä olisi käsilläparantaja ilman tunteita, vain intohimojensa orja.

Mitä olisi profeetta ilman luovuutta, vain oman talenttinsa korostaja.

Mitä olisi ihminen ilman tosi Jumalaa, vain oman tahtonsa omistaja.

Niin moni luulee olevansa Jumalan asialla ja toteuttavan Jumalan tahtoa, mutta valmistelematon maaperä toteuttaa aina omaa tahtoaan. Se, mikä on nurkan takana piilossa, pettää ihmisen.

Itsensä yliarvioiminen

Rakkauden ritari on oppinut varomaan omia ennakkoluulojaan, tosin kantapäätänsä kautta. Rakkauden ritari on hahmottanut, miten ihmiset henkisesti tiellä usein luulevat jo olevansa tien seuraavassa vaiheessa. Ehkä tämä johtuu jumalallisen johdatuksen luonteesta, sillä henkisissä kokemuksissa on usein tapana näyttää ja nähdä kuin traileri elokuvasta. Vaatiikin viisautta ymmärtää, että vaikka trailerissa on kyllä usein itse elokuvan huippukohtiakin paljastettu, niin traileri ei silti koskaan ole itse elokuva. Jos noviisi tai ritari jää luulemaan traileria elokuvaksi, jää itse matka kokonaan tekemättä ja näin noviisi tai ritari luulee jo olevansa perillä.

Toinen rakkauden ritaria kiusannut harha on ollut varjon näkymättömyys. Usein kun ritari on saavuttanut jonkin henkisen tien porteista, ja päässyt portista kuin ihmeenkaupalla läpi, on ritari samalla luullut, ettei tien edellistä vaihetta enää ole olemassakaan. Ihan kuin se olisi vain hävinnyt. Näin ei kuitenkaan käy, vaan edellinen vaihe vain muuttuu varjoksi, eli se menee hetkellisesti piiloon. Ja vasta kun ritari on kyennyt tämän tosiasian tunnustamaan, hän on jälleen pystynyt etenemään tiellä. Aina kun ilmassa on valoa ja rakkautta, ovat pimeys ja perkeleet piilossa varjossa. Ne eivät voi olla olemassa ilman toisiaan.

Ehkä näistä ja muutamasta muusta kommervenkistä johtuen:

Noviisi luulee jo olevansa rakkauden ritari.

Ritari luulee edelleen olevansa noviisi, tai rakkauden ritari.

Kun ritari ymmärtää olevansa ritari, hänestä tulee melko pian rakkauden ritari.

Vaikka rakkauden ritari on ammattilainen henkeen liittyvissä asioissa, hän ei koskaan unohda olevansa noviisi sieluun liittyvissä asioissa. Kukaan ei voi olla ammattilainen jatkuvasti muuttuvissa asioissa, ilman täyden tietämättömyyden tunnustamista ja sydämen jatkuvaa avoimuutta.

Jotain, minkä puolesta on valmis kuolemaan

Ritarit etsivät, kunnes löytävät jotain minkä puolesta he ovat valmiita kuolemaan. Toisin sanoen rakkauden ritari on löytänyt häntä itseään tärkeämmän asian – asian, jonka puolesta hän on ollut valmis kadottamaan oman elämänsä.

Etsintä voi hetkellisesti tulla valmiiksi jonkun naisen tai miehen kohtaamisen yhteydessä, mutta persoonallisen rakkauden väistyttyä, ritari jatkaa matkaansa siitä, mihin hän viimeksi jäi. Rakkauden ritari ymmärtää persoonallisen rakkauden välttämättömyyden sielun kehityksessä. Henkisen tien alussa ja ennen henkistä tietä, puhdasta, ehdotonta ja epäitsekkästä rakkautta ei voi käsittää. Siksi rakkaus on sidottava johonkin kohteeseen, johon voidaan liittää myös ehdollisuutta. Tähän ehdollisuuteen perustuvat melkein kaikki ihmisten väliset seksuaaliset (ja seksittömät) parisuhteet. Jossain vaiheessa lumous haihtuu, eikä noviisi enää ole valmis kuolemaan kumppaninsa vuoksi. Jos lumous ei haihdu, ei ritari ole enää edennyt henkisellä tiellä.

Etsintä voi tauota myös politiikan tai urheilun vuoksi. Noviisi voi jossain vaiheessa elämänmatkaansa samaistua niin paljon poliittiseen tai urheilulliseen ryhmittymään, että hän on valmis antamaan henkensä sen puolesta. Varsinkin mieleltään nuoret ja kapinalliset noviisit saattavat kiinnittyä kannattamaan väriä ja tunnuslauseita. Jossain vaiheessa lumous kuitenkin haihtuu, eikä noviisi enää ole valmis kuolemaan ideologiansa vuoksi.

Tauko voi koittaa myös henkisen liikkeen tai uskonnon kanssa. Kun noviisi kokee yhtäkkiä henkisen heräämisen, hän saattaa ulkoistaa sielusta kummunneen kutsun ja näin liittyä johonkin henkiseen seurueeseen. Toisaalta noviisi on jo saattanut edetä tiellään aina siihen vaiheeseen, jossa oma itsekkyyks kohdataan silmästä silmään. Tällöin henkinen liike tai jokin uskonto voi tarjota kosketusta sellaiseen pyhään, jota noviisi ei vielä itsestään kykene näkemään. Monet noviisit rakastuvat uskontoihin ja henkisiin liikkeisiin ennen kuin Jumalaan. Jossain vaiheessa lumous kuitenkin haihtuu, eikä noviisi enää ole valmis kuolemaan uskonsa vuoksi.

Tauko alkaa myös perheen, kodin ja rahan tienaanamisen vuoksi. Vaikka noviisista olisikin jo tullut ritari, saattaa hänen matkansa yhtäkkiä katketa perheen, kodin ja rahan vuoksi. Jos ritari erehtyy kaupallistamaan Jumalan tai alkaa pitää kotiaan ja perhettään jumalallista kotiaan ja perhettään, sekä uskonsisaruksiaan ja henkisiä opetuslapsiaan tärkeämpänä, matka taukoaa. Näin rakkaus on tahdonvoimasta kääntynyt jälleen johonkin vinoumaan, ja siksi matkan on pakko katketa. Jossain vaiheessa lumous kuitenkin haihtuu, eikä noviisi enää ole valmis kuolemaan uuden, silti vanhaa muistuttavan elämänsä vuoksi.

Ritarin kulkiessa ikuisella tiellä, rakkauden kohde saattaa muuttua useita kertoja. Lopullista täyttymystä ritari ei kuitenkaan saa mistään muusta kuin Jumalasta – ja siksi etsintä jatkuu niin kauan, kunnes ritari on kokonaan irrottanut tästä maailmasta. Rakkaus täydellistyy rakkaudenlaissa, ennen sitä ritari on aina vailla jotain tai jotain on kertynyt liian paljon.

Valkoinen valhe

Rakkauden ritari on oppinut valheen positiivisen puolen. Rakkauden ritarit eivät silti koskaan puolustele valehtelua, sillä useimmiten se on väärin ja tuomittavaa. Henkisellä tiellä valhe voi kuitenkin saada aikaiseksi mielenkiintoisia tilanteita. Erään henkisen viisauden mukaan jokainen totuus onkin puoleksi valhe, eli vain osatotuus. Samoin jokainen valhe on ainakin osittain totta. Ja siksi valhe ja totuus ovat hyvin lähellä toisiaan, vaikka samalla ne ovat toistensa vastakohtia.

Rakkauden ritari muistaa, miten hän noviisiaikanaan katsoi ylöspäin rakkauden ritareja. He olivat kuin supersankareita, virheettömiä täydellisiä henkiolentoja. Henkisen tien edetessä noviisi kuitenkin tutustui ritareihin syvemmin, ja hän alkoi hahmottaa myös heidän inhimillisiä heikkouksiaan. Eräs ritari menetti usein hermonsä, toinen ei liikkunut tarpeeksi, yksi oli näsäviisas ja pikkutarkka. Noviisi hämmentyi ja jopa suuttui jollekin ritareista. Vasta myöhemmin noviisi ymmärsi, mistä tässä oikein oli kyse.

Leonardo da Vinci piirsi Vitruviuksen mieheen tarkoituksella Vitruviuksen loogisen päättelyvirheen. Eräs yläasteen opettaja opetti tarkoituksella luokkaa alkutunnin täysin väärin. Jumala johdatti noviisia tutustumaan erään henkisen opin saloihin, ja vasta muutaman kuukauden jälkeen osoitti tuon opin täysin vääräksi – valheeksi. Joskus valkoiset valheet sisältävät pedagogisen elementin, eli valheeseen on pakko uskoa sen aikaa, että se osoittautuu vääräksi, ja pääsee eteenpäin.

Ehkä kuitenkin se suurin, mutta samalla myös kaikkein valkoisin valhe on olla jonkun lapsen vanhempi tai lapsi. Jos noviisi, ritari tai rakkauden ritari unohtaa omat todelliset vanhempansa, saattaa hän luulla olevansa omien fyysisten jälkeläisten todellinen vanhempi. Samoin käy, jos ritari unohtaa oman sisäisen lapsensa, hän saattaa alkaa ohjaamaan omia fyysisiä jälkeläisiä suuntaan, johon hänen itse tulisi kulkea.

Vanhemmuteen liittyvä valkoinen valhe on kuitenkin ehkä se kaikkein tärkein: jokainen lapsesta huolehtiva aikuinen kylvää ajatusten siemeniä pienen ja puhtaan sielun mieleen. Jos kylvötyössä sattuu jotain vakavampaa, ovat tapahtumien seuraukset varsin kauaskantoisia. Sekä hyvä että paha jää elämään ja kiertää lapsen kautta koko hänen elämänkaarensa ajan, aina siihen asti, kunnes hän kohtaa todelliset vanhempansa. Vasta silloin kaikki voi todella muuttua. Henkinen tie katkaisee vanhempien ja lasten välisen sukupolvien ketjun. Tämän maallisen suvun ketjun on pakko katketa, jotta henkinen suku pääsee tulemaan läpi.

Päätä nostava käärme

Rakkauden ritari on huomannut, ettei itsekkyyden käärmeelle riitä mikään. Vaikka käärme olisi hiljaa piilossa ja se sitä kautta pystyisi ikuisesti hallitsemaan noviisin sielua, ei käärme voi itselleen mitään, vaan sen on pakko nostaa aika ajoin päänsä esiin.

Jos käärmeen vallassa oleva noviisi on ritareiden kanssa eri mieltä jostain asiasta, hänelle ei riitä oma mielipide, vaan sen tueksi tarvitaan toimia. Käärmeen vallassa oleva noviisi kuin pakotettuna ottaa yhteyttä toisiin noviiseihin ja pyrkii muodostamaan heistä liittolaisia. Jos kuppikunta saadaan perustettua, alkaa käärmeen vallassa oleva noviisi pikku hiljaa syöttää valheita kahvipöytäkeskusteluiden lomassa. Näin käärme alkaa vallata tilaa myös toisen noviisin sisällä. Käärme kuitenkin kuolee heti, jos se jää kiinni, ja siksi sen on pakko toimia salassa. Ja sen se muistaa, ja siksi se myös kertoo siitä, että asiat tulee pitää salassa.

Jos käärmeen vallassa olevalle noviisille ei tule liittolaisia, on noviisin hetkellisesti pakko karkottaa itsensä pois ritareiden luota. Ja tämä onkin oikea teko – käärmeen kuuluukin nousta erämaassa, yksinolossa. Käärme on kuitenkin ovela. Kun noviisi jää yksin, itsensä tai muiden karkottamana, käärme nostaa päänsä hieman eri tavalla. Käärme kokeilee saada noviisin sisäiseen ansaan. Käärme kuiskii mahdollisuuden olevan jo ohitse, tai ettei noviisi voisi itse koskaan tulla ritariksi. Osaamattomuus. Mahdottomuus. Se meni jo. Vielä ei ole sen aika. Käärmeellä on monta syytä ja tarinaa. Mutta lopulta sillä on vain yksi pää. Ja se pää nousee vielä kerran.

Käärme nostaa viimeisen kerran päätään ja ottaa nyt kaikkein hellyttävimmän ja suloisimman muodon. Käärmeen pää nousee noviisin kaikkein rakkaimpana asiana tai ilmiönä. Käärme voi olla isä tai äiti, veli tai sisko, se voi olla lapsuuden koira tai söpö veikeä ilme kasvoilla. Eihän mikään noin söpö voi olla paha, eihän?

Tarpeeksi kärsittyään noviisi ymmärtää päätä nostavan käärmeen välttämättömyyden ja samalla totuuden miekka nousee. Käärmeen pää katkeaa. Ritariksi heräävä noviisi sanoo itseksensä: kuivetu ja kuole, sinä vääränhedelmän puu. Silloin kannon kyljestä puhkeaa esiin uusi elämä. Tähän vesaan ei hakata pilkkaa.

Kaikki todella on valoa ja rakkautta

Rakkauden ritari on kasvanut valon ja rakkauden tuntemaan oppimisessa. Rakkauden ritari muistaa, miten ennen henkistä tietä häntä lähinnä huvitti hurahaneet ihmiset, jotka ennustivat toisilleen ja löysivät jopa erilaisista kivistä valoa ja rakkautta.

Henkisen heräämisen aikoihin, vielä noviisiaikana, rakkauden ritari muisti, miten kaikki muuttui. Pian hän oli itsekin hurahanut ja ametistit taskussaan etsi ja löysi valoa ja rakkautta kaikkialta. Tuntui kuin missään ei olisi ollut enää varjoja – aurinko seurasi mukana, zeniitissä.

Itseoivalluksen jälkeen auringon zeniittiasema alkoi jälleen rakoilla, ja mustat varjot alkoivat kutsua ritarintaitoja opettelevaa noviisia. Noviisi halusi oppia tuntemaan myös oman itsekkyytensä ja pahimmat puolensa, jotteivat ne enää pysyisi hänen hallitsijanaan. Tässä vaiheessa noviisi alkoi jopa vieroksumaan valon ja rakkauden silmälasein varustettuja positiivisuuden sanansaattajia.

Kun noviisista tuli vihdoinkin ritari - elämänsä hukkaamisen ja kuoleman kautta - valo ja rakkaus muuttuivat taas. Niistä tuli jotain kokonaisvaltaisempaa, jotain mitä etsittiin nyt aivan uudella tavalla. Valo ja rakkaus eivät enää olleet vain henkisiä metaforia, vaan ne ottivat ihan oikeita muotoja. Valo näkyi hehkulampuissa ja taivaan tähdissä. Rakkaus tuli ilmi äidillisissä halauksissa ja teini-ikäisen saamisissa rangaistuksissa. Rakkaus sai ääripäät – armon ja ankaruuden.

Kun ritarista tuli rakkauden ritari suuren työn kautta, valo ja rakkaus tulivat esiin kaikilla tasoilla. Oli kuin alun elämänilo ja riemu olisivat yhdistyneet tylsään tieteelliseen todistamiseen. Se lienee kaikkien tarkkailijoiden päämäärä. Nyt rakkauden ritari kutsuu rakkautta Kaiken ja ei minkään teoriaksi sekä valoa Kaiken teoriaksi. Kaikki ja ei mitään todella on valoa ja rakkautta. Tämän puolesta ritari on antanut todistuksensa ja se on hyväksytty.

Totuuden agitaattori

Monet rakkauden ritarikunnassa ovat tunnettuja maltillisuudestaan ja näkymättömyydestään. Yleensä rakkauden ritarit eivät ole esillä omine naamoineen, sillä Jumalan kasvot ovat salatut. Jokainen rakkauden ritari on kuitenkin todistusta antaessaan ollut kaikkien tietoisuudessa, esillä. Suuri työ on vienyt ritareita tieteen pariin, viihteen saralle, ja jopa urheiluun tai oikeastaan mihin tahansa. Hetkellisesti ritari on voinut olla jopa kuuluisa sen aiheen parissa, jota hänen suuri työnsä on käsitellyt.

Jumalasta todistavan ritarin tunnistaa siitä, että hän on totuuden agitaattori. Ritari ei ota vastaan aikaan, määrään tai kokemukseen pohjautuvia ihmisten mielipiteitä ja uskomuksia, vaan hän suorittaa oman tehtävänsä ja täyttää tarkoituksensa. Hyvin usein tämä tarkoittaa kymmenien, ellei satojen eri varpaiden päälle astumista – yhtä aikaa. Totuuden ristiretkellään ritari ei hae valtaa, kunniaa, meriittejä, eikä hän toimi ihmiskunnan velvollisuuden tunnosta. Ritari kohottaa totuuden miekkansa vain yhden ja korkeimman syyn vuoksi – totuuden itsensä.

Kun totuus tuodaan julki, missä tahansa asiassa, se tarkoittaa kipua ja tuskaa. Jo pelkkä muutos tuo vastarintaa, mutta kun otetaan vielä huomioon se, että usein ihmiset ovat rakentaneet koko elämänsä jonkin valheen päälle, on totuuden ilmitulo sama asia kuin sytyttäisi kotinsa tuleen. Yllättävän moni ei silti ole heti valmiita lähtemään, vaikka olisi sisällä palavassa talossa. Vasta kun liekit nuolevat selkäpiitä, asukkaat evakuoituvat naama pitkänä.

Monesti totuuden agitaattori on se kuuluisa sanansaattaja, joka ammutaan. Tämä on se hinta, jonka jokainen Jumalan puolesta todistava sielu on valmis maksamaan. Tämä on myös noviisin ja ritarin ero.

Sovitustyö on pyhitetty

Rakkauden ritarikunnassa tiedetään, ettei kukaan elossa oleva ole tasapainossa. Jumala on kuitenkin ollut ihmiskuntaa kohtaan niin armollinen ja reilu, että hän on valmistellut jokaiselle oman persoonallisen polun. Polun, jonka avulla oppia tuntemaan Jumala ja tulla hänen kuvaksensa ja kaltaisekseen, jopa hänen lapsekseen.

Jotta ihmisestä voi tulla rakkauden ritari, on hänestä ensin tultava ritari, ja sitä ennen noviisi. Voisikin sanoa, että nämä ovat pyhän polun vaiheet. Jokainen vaihe on erilainen, ja jokaiseen vaiheeseen liittyvät omat oppinsa, ahtaat porttinsa ja niiden vartijat.

Jotta noviisi ja ritari oppivat kulkemaan polkua itsenäisesti, saavat he hengen johdattamina erilaisia tehtäviä suoritettavakseen. Polulla onkin useita tehtäviä, varsinkin pienempiä, mutta ehkä voisi rajata niin, että polku sisältää silti kolme erilaista työtä – jokaiselle polunosiolle omansa. Yksi tekee yksilön valmiiksi, toinen opettaa palvelemaan ja kolmas pyhittymään.

Nämä persoonalle tarjotut suuret työt ovat kaikille ihmisille erilaisia. Onhan jokaisella yksilöllä erilaiset vahvuudet ja erilainen epätasapaino sielussaan. Kaikki suuret työt ovat kuitenkin aina kytköksissä toisiinsa, ja ne toimivat hengen kautta win-win-win-periaatteella. Suurissa töissä voittaa aina sekä yksilö, ihmiskunta että koko luonto ja kaikkeus. Suuri työ kuulostaakin hyvin maagiselta, jopa liian hyvältä ollakseen totta. Ja mikä olisikaan sen parempaa, kuin sen tiedostaminen, ettei suurta työtä estä kuin yksi portti. On siis olemassa vain yksi asia, joka pysäyttää suuren työn tekemisen. Tämä portti on mammona ja kunnia.

Suuri työ tarjoaa ihmiselle koko maailman kultaisella tarjottimella. Jos ihminen ei tässä vaiheessa ymmärrä, että kyseessä on sovitustyö, sortuu ihminen kaupallistamaan työnsä tai ottamaan siitä kunnian itselleen. Tällöin luonnollisesti uhrilahjaa ei tulla hyväksymään. Suuri työ tehdään siis siksi, että ihminen sovittaa sillä omat syntinsä, eli toisin sanoen maksaa karmansa. Tämä on ainoa palkka, jonka noviisi, ritari ja rakkauden ritari tulee työstään saamaan. Ja jos tämä palkka ei riitä, ei ihminen ole vielä valmis kulkemaan sovituksen tietä. Sovitustie on pyhitetty.

Tärkeintä on totuus

Rakkauden ritari muistaa, miten hänen sanansa oikeudessa saivat syyllisen itkemään. Rakkauden ritari muistaa myös, miten hänen pelkkä muuttunut olemuksensa sai vanhat sukulaiset ja ystävät raivon partaalle. Rakkauden ritari muistaa, miten hän joutui särkemään läheistensä sydämet, kun hän nosti totuuden esiin.

Totuutta symboloidaan miekalla, sillä se leikkaa pois kaiken turhan ja väärämielisen. Kun totuuden miekka nostetaan ulos tupesta, keskustelut muuttuvat väittelyiksi ja defenssit laukeavat. Hyvin harva on valmis ottamaan totuuden vastaan, varsinkin kun puhutaan itseä koskevasta totuudesta. Tämä on ollut myös rakkauden ritarille kaikkein vaikeinta. On ollut vaikeaa hyväksyä olleensa niin paha ja läpimätä. Tilannetta on helpottanut tosin se, että on huomannut muidenkin olevan. Kaikki ovat syntisiä, synty vain ottaa persoonan epätasapainon takia erilaisen muodon.

Kun noviisista tuli ritari, hän pohti totuuden merkitystä omassa elämässään. Tottuus nousi arvoasteikolla kaiken muun ylitse, onhan totuus itse Jumalan ominaisuus, synonyymi. Ritari pohti, että eläisi ennemmin kolme ja puoli vuotta totuudessa kuin koko elämänsä valheessa. Ritari myös ymmärsi, että yksi ystävä, jonka kanssa jakaa totuus, on enemmän kuin sadat ulkokultaiset ihmissuhteet. Ritari ymmärsi, että jos parisuhde perustuu valheelle, tulee totuus tuoda heti ilmi tai erota – ei ole olemassa yhtään tekosyytä jatkaa valheen raiskaamaa suhdetta. Ritari muistaa myös pohdinnat työhön liittyen: jos työssään joutuu elämään valheessa, kannattaa ennemmin olla työttömänä totuudessa. Kun ritari alkoi luopua asioista, vanhoista valheista, alkoi hänen koko elämänsä vihdoin muuttua. Muutos ei ollut silmänräpäyksen nopea, mutta muutos oli varma ja pysyvä.

Rakkauden ritari tuntee kaksi totuuden horisonttia ja tien niiden välissä. Rakkauden ritari kirjoitti itselleen muistiin:

He, joille viestintä on totuutta tärkeämpää, eivät kykene irtaantumaan taikauskostaan.

He, joille suojaus on totuutta tärkeämpää, eivät pääse irti vanhasta elämästään.

He, joille tehtävä on totuutta tärkeämpää, eivät itse puhdistu loppuun asti.

He, joille tarkoitus on totuutta tärkeämpää, eivät saa mitään aikaiseksi.

He, joille antaminen on totuutta tärkeämpää, eivät kykene olemaan pyyteettömiä.

He, joille ottaminen on totuutta tärkeämpää, eivät kykene olemaan kiitollisia.

Wu wei vapauttaa voiman

Rakkauden ritari on oppinut oman tahdon ja Jumalan tahdon eroavaisuuden. Noviisiaikanaan rakkauden ritari ihmetteli, miksi hän epäonnistui silloisen elämänsä työasioissa kerta toisensa jälkeen. Kun projektit kaatuivat, noviisi sortui useaan otteeseen syyttelemään muita ihmisiä ja vallitsevia olosuhteita omista virheistään. Toki joskus muilla ihmisillä ja jopa olosuhteilla olikin osuutensa asiaan. Noviisi ei tuolloin osannut kantaa vastuuta terveellä tavalla, vaan hän pakeni sitä tai otti sitä liikaa. Ritari ihmetteli valtavan suurta kontrastia sen suhteen, miten asiat ennen epäonnistuivat ja miten ne nykyään onnistuvat. Ja vasta rakkauden ritariksi tultuaan, hän ymmärsi oman tahdon ja Jumalan tahdon eroavaisuuden.

Itsekäs tahto miettii ensin itseään ja omia halujaan ja omaa työtään, ja toimii tahtonsa mukaan. Näin pahimmillaan hän itse, muut ihmiset ja luonto joutuvat kärsimään. Jumalan tahto puolestaan on jo valmiiksi täydellinen: se tietää mitä ihminen, ihmiskunta ja luonto tarvitsevat. Kun ihminen koko tahdollaan alistuu toimimaan Jumalan tahdon mukaisesti, kaikki voittavat. Ja tämä on ainoa mahdollinen tapa päästä tilanteeseen, jossa kaikki voittavat. Jos ihminen luulee omalla järjellään ja älyllään saavan aikaan tilanteen, jossa kaikki voittavat, on hän yksinkertaisesti ylimielinen houkka. Rakkauden ritari on oppinut, että houkka saa olla vain totuuden tähden.

Itämainen käsite wu wei tarkoittaa toimimista, kuten on. Se ei tarkoita toimimista oman tahtonsa mukaisesti oppimisen tai kehittymisen kautta, vaan tavalla, joka sillä hetkellä ja siinä paikassa on mahdollista ja suotavaa - optimia. Bruce Lee kehitti Jeet Kune Do taistelulajin tällä periaatteella, ja siksi hän oli hetken aikaa ylivertainen siinä, mitä hän teki. Toiminen äärimmäisesti tässä ja nyt tarkoittaa koko historian ja tulevaisuuden häviämistä. Tässä tilassa sielu toimii puhtaasti hermostostaan käsin ja on siksi paljon nopeampi kuin mielessään kiinni oleva. On kuitenkin tärkeää huomioida, että hermosto on tässä vaiheessa ritarin herra, ei Jumala, vaikka ritari niin aluksi erehtyykin luulemaan. Yllättävän moni henkinen opettaja palvoo omaa hermostoaan Jumalana.

We wei periaate tuo sielun lähelle henkeä, joka majailee sielun sisäisessä, olemattomassa keskipisteessä. Wu wei ei kuitenkaan koskaan ole henki, vaikka sielussa avautuukin ennenkokematon voima tämän periaatteen kautta. Wu wei esittelee meille lohikäärmeen, mutta ei sen vartioimaa salaisuutta. Lohikäärmeen salaisuuden tulevat tuntemaan vain ne ritarit, jotka ovat valmiita luopumaan ihan kaikesta, myös omaksi luulemastaan voimasta. Suurin soturi ei ole hän, joka parhaiten käsittelee miekkaansa, vaan hän, joka mestariksi tultuaan pystyy laskemaan miekkansa maahan – tai jopa lyö sen takaisin kiveen.

Rakkauden ritareista

Rakkauden ritarit suojelevat ja opastavat pyhiinvaeltajia, eli niitä ihmisiä, jotka haluavat oppia tuntemaan koko totuuden itsestään, ihmiskunnasta, maailmankaikkeudesta ja Jumalasta.

Rakkauden ritarin tehtävä ei ole olla pelastaja, eikä edes opettaja tai parantaja, vaan pelkkä korva. Vain noviisit puhuvat enemmän kuin kuuntelevat. Jo ritarit ovat oppineet vaikenemisen jalon taidon.

Kun rakkauden ritari tunnistaa Krügerin tai Somnanin itsessään, hän jättää askareensa kesken ja suuntaa yksinäiseen erämaahan. Rakkauden ritari on oppinut tarvittaessa amputoimaan pikkurillinsä.

Vaikka monet sanovat rakkauden ritareita mestareiksi, heillä itsellään on silti yhteinen mestari – mestareiden mestari.

Rakkauden ritarin uskonto on uskonto. Uskonto tarkoittaa sielun ja hengen takaisinliittymistä toisiinsa.

Rakkauden ritarin Jumala on Jumala. Jos Häntä kuvailee tarkemmin, rauha katkeaa ja maailmat jakaantuvat.

Rakkauden ritari on ihminen, muttei persoona. Siksi rakkauden ritarilla ei ole kasvoja.

Rakkauden ritari on antanut osansa avaruudessa, voimansa ja nimensä kunnian Jumalalle.

Rakkauden ritarilla ei ole muuta sanottavaa.

